

1990 மே 2]

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1990—91-ஆம் ஆண்டு.

பொதுப்பணித் துறை, பெரிய, நடுத்தர, சிறிய பாசன திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கும் பாசனத் திட்டங்கள் நிலத்தடி நீர்பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதற்கும் பொறுப்பு வகிக்கிறது. கடுமையான வறட்சி நிலவும் காலத்திலும், வெள்ளம் ஏற்படும் காலத்திலும், இத்துறை தனது பணிகளை விரிவுபடுத்தி, மேம்பாட்டுப் பணிகளையும் நிவாரணத் திட்டங்களையும் போர்க்கால அடிப்படையில் உரிய நேரத்தில் செயற்படுத்தி மேற்சொன்ன நிலைமைகளைச் சமாளிக்கிறது. அரசு அலுவலகங்கள், அரசு சார்ந்த பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், மருத்துவமனைகள், வீட்டுவசதிக் குடியிருப்புகள் முதலிய வற்றைக் கட்டுவதற்கும் இத்துறை பொறுப்பு வகிக்கிறது.

வேளாண் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நோக்கமாகக் கொண்டு, வேளாண் பணிகளுக்கு மேற்பரப்பு நீரையும் நிலத்தடி நீரையும் நன்கு நிருவகித்து அறிவார்ந்த அறிவியல் முறையில் பங்கீடு செய்வதே பாசன ஏற்பாட்டின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர், அடுத்தடுத்து செயற்படுத்தப்பட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டத் காலங்களில், அதிகமான நிலப்பரப்பிற்குப் பாசன வசதியளிக்கும் நோக்கத்துடன் மொத்தம் 52 பாசனத் திட்டப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பாசன வசதிகளை மேம்படுத்துவதில் இம்மாநிலம் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது.

இம்மாநிலத்திலுள்ள 13 மில்லியன் எக்டேர் நிலப்பரப்பில், 8.4 மில்லியன் எக்டேர், (65 சதவீதம்) பயிரிடத்தக்க நிலங்களாகும். இவற்றில், 6 மில்லியன் எக்டேர் பரப்பில் தற்போது சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. இதில் 3 மில்லியன் எக்டேர் நிலப்பரப்பிற்குப் பாசன வசதிகள் கிடைக்கின்றன. ஒரு மில்லியன் எக்டேர் பரப்பில் இரு போகப் பயிர்கள் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றன. பாசனம் பெறும் 3 மில்லியன் எக்டேரில், 0.95 மில்லியன் எக்டேர் கால்வாய்ப் பாசனமும், 0.90 எக்டேர் ஏரிப் பாசனமும் எஞ்சிய 1.15 மில்லியன் எக்டேர் கிணறுகள், குழாய்க் கிணறுகள் மூலமும் பாசனம் பெறுகின்றன. பயிரிடப்படும் நிகர பரப்பளவில் பாசனம் பெறுபகுதியின் சதவீதம் தமிழ்நாட்டில் 50 சதவீதமாகும். இது அகில இந்திய அளவில் சுமார் 28 சதவீதமாகும். தேசி அளவில், ஒருவருடைய பயனுக்காகக் கிடைக்கும் சராசரி நீரின் அளவு 0.09 மில்லியன் கன அடியாக இருக்க, இம்மாநிலத்தில் ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் சராசரி நீரின் அளவு 0.03 மில்லியன் கன அடி மட்டுமே என்றாலும், இம்மாநிலத்தில்

[1990 மே 2]

பயிரிடப்படும் மொத்தப் பரப்பில் பார்க்கையில் பாசனம் பெறும் பகுதியின் வளர்ச்சி அதிகமாகவே உள்ளது. கிடைக்கின்ற நீர் வளம் பெரும்பாலும் முற்றிலுமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இம்மாநிலத்தில், நீர் ஆதாரங்கள் அரிதாக உள்ளன. ஆனால், தமிழ்நாட்டின் அண்டை மாநிலங்களான கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரப்பிரதேசம் ஆகியவற்றில், தமிழ் நாட்டுடன் ஒப்பிடுகையில், நீர் ஆதாரங்கள் அதிகமாக உள்ளன. தமிழ்நாட்டின் நீர் ஆதாரங்களைப் பெருக்கும் பொருட்டு, அண்டை மாநில ஆற்றுப் படுகைகளின் உபரி நீரைத் தமிழ்நாட்டிற்குத் திருப்பி விடுவது குறித்து தேசிய நீர் வள மேம்பாட்டு முகவரமைப்பின் தலைமை இயக்குநருடன் கலந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

புதிய, பெரிய அல்லது நடுத்தர பாசனத் திட்டங்களுக்கான வாய்ப்பு, தமிழ்நாட்டில் மிகக் குறைவே. அதனால், கால்வாய்ப் பாசன முறையையும், ஏரிப்பாசன முறையையும் நவீனப்படுத்துவதன் மூலம், நீர் வீணாவதைத் தடுப்பதிலும், நீரை உரிய அளவிற்குப் பயன்படுத்துவதிலும் அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. இதனால், சேமித்த நீரைப் புதிய பகுதிகளுக்குப் பாசனமளிக்க அல்லது அப்பகுதியில் கூடுதலாகப் பயிர் சாகுபடி செய்யப் பயன்படுத்த இயலும். உலக வங்கி நிதியுதவியுடன், பெரியார்-வைகைப் பாசனத் திட்டத்தில் ஏற்கனவே பெரிய அளவில் நவீனப்படுத்தும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அனந்தனாறு கால்வாயையும், அதன் கிளைக் கால்வாய்களையும் மாற்றியமைப்பது மற்றொரு நவீனப்படுத்தும் திட்டமாகும். இப்பணி முடிவுறும் தறுவாயில் உள்ளது. ஒரு மில்லியன் ஏக்கருக்குப் பாசனம் அளிக்கும் பழைய காவிரிக் கழிமுகப் பாசனத் திட்டத்தை நவீனப்படுத்துவதற்கான செயற் குறிப்புகள், உலக வங்கியின் நிதியுதவியைப் பெறுவதற்காக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

பெரிதும் நம்பத்தக்கதும், முன்கூட்டியே அறியத்தக்கது பான சமமான பாசன நீர் வழங்கு திட்டம் மூலமாகவும், அவசியம் ஏற்பட்டால் தற்போதைய பயிரிடு முறையை மாற்றுவதன் மூலமும் உற்பத்தித் திறனையும், பண்ணை வருமானத்தையும் அதிகரிக்க பழைய பாசனத் திட்டங்களைச் சீரமைப்பதன் மூலம் அவற்றின் திறனை மேம்படுத்தவும், உலக வங்கி நிதியுதவியுடன் தேசிய நீர் நிர்வாகத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் செயற்படுத்தப்படுகிறது. ஐந்து பாசனப் பகுதிகளில் அதாவது, சாத்தனூர், கோதையாறு, தாமிரபரணி, கம்பம் பள்ளத்தாக்கு, அமராவதி பழைய வாய்க்கால் பகுதி, சேத்தியா தோப்பு துணைத் திட்டம், மருதாநதி துணைத் திட்டம் ஆகியவற்றிலும், பின்னர் தெரிந்தெடுக்கடவுள்ள ஏனைய திட்டப் பகுதிகளிலும், மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1990 மே 2]

இவை தவிர, உழவர்கள் உட்பட, பாசனம் பெறும் உழவுத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள திட்டமிடுபவர் முதல், நிர்வாகி, வடிவமைப்பாளர், பொறியாளர், வேளாண் பொருளாதார வல்லுநர், செயல்-பணியாளர் ஆகிய அனைவருக்கும் போதிய பயிற்சியளித்து, நீரை உரிய அளவு பயன்படுத்துவது நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவது குறித்த நவீன தொழில் நுட்ப உத்திகளை அறியச் செய்யவும், உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்தும் பொருட்டும், அமெரிக்க நிதியுதவியுடன் தமிழ் நாட்டில் பாசன நிருவாகப் பயிற்சி நிறுவனம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்மாநிலத்தின் நீர் வளம் குறைவாக இருப்பதையும் நீர் நிருவாகத்திலும், நீர் ஆதாரங்களை மேற்கொண்டு மேம்படுத்துவதிலும் சிக்கலான பிரச்சினைகள் இருப்பதையும் கருத்திற்கொண்டு, ஆறுகள், ஏரிகள், நிலத்தடி நீர் போன்ற பல்வேறு ஆதாரங்களின் பாசனத்தை மேம்படுத்த ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். ஆற்றின் வடிநிலைப் பகுதியிலுள்ள நீரின் நிலையைப் பொறுத்து இப்பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த அணுகுமுறையை செயற்படுத்த உதவியாக, அரசு பொறியாளர்கள்—பாசனம்—அதன் தொடர்புடைய துறைகளில் வல்லுநர்கள் ஆகியோர் அடங்கிய நிலையான பாசன மேம்பாட்டுக் குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளது.

பாசனம்.

1985-86-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1989-90-ஆம் ஆண்டில் முடிவுற்றது. பெரிய, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களுக்காக, ரூ. 212 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பாசனத் திட்டங்கள், தலைமைப் பொறியாளரின் (பாசனம்) கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டவையாகும். ஏழாம் திட்டக் கால அளவில் கூடுதலாக 28,435 எக்டேர் பரப்பளவிற்குப் பாசனம் வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

பெரிய, நடுத்தர பாசனத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 212 கோடியில், 1988-89-ஆம் ஆண்டு முடிவில் (அதாவது 1985-86, 1986-87, 1987-88, 1988-89 ஆகிய நான்காண்டுகளில்) ரூ. 145.09 கோடி செலவிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், 1989-90-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 27.50 கோடி பயன்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1990-91-ஆம் ஆண்டிற்கு ஒதுக்கக் கருதப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 33.87 கோடியாகும்.

[1990 மே 2]

பெரிய பாசனத் திட்டங்கள்.

பரம்பிக்குளம் ஆழியாறு திட்ட ஆயக்கட்டு விரிவாக்கத் திட்டமானது கோயம்புத்தூர் மற்றும் பெரியார் மாவட்டங்களில் கூடுதலாக 56,570 ஏக்கடர் பரப்பளவுக்கு பயன் தருவதற்காக வகுக்கப்பட்டது. அது, ரூ. 23.18 கோடி செலவில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் மூன்றாம் கட்டப் பணி கூடுதலாக 14,140 ஏக்கடருக்குப் பயன் தருவதாகும். இதுவும் ரூ. 8.18 கோடி செலவில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டம் :

1.75 இலட்சம் ஏக்கர் விரிவாக்க ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளுக்கும், ஏற்கனவே நீர் வழங்கப்பட்டு வருகிற 2.50 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்புள்ள மூல ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளுக்கும் சமமாக பாசனம் அளிப்பதை உறுதி செய்யும் பொருட்டு, நான்கு மண்டல பாசன முறையைப் பின்பற்றி, இரண்டாண்டுகளுக்கொருமுறை பாசனமளிக்கலாமெனத் தலைமைப் பொறியாளர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். தனி ஆணையர் மற்றும் நில நிர்வாக ஆணையரின் கருத்துக்களைப் பெறும் பொருட்டு இச் செயற்குறிப்பு அவருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அவருடைய அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள் :

ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத் தொடக்கத்தில், (1985-86-ஆம் ஆண்டில்) பின்வரும், நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள் குறித்த பணிகள் பல்வேறு அளவுகளில் முடிந்திருந்தன :—

- (1) வாணியாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.
- (2) வெம்பக்கோட்டை நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.
- (3) பெரியாறு அணையை வலுப்படுத்துதல்.
- (4) ஈச்சம்பாடி அணை (ஈச்சம்பாடி கிராமத்திற்கருகில் பெண்ணையாற்றுக்குக் குறுக்கே அணை கட்டுதல்).
- (5) தொப்பையாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.
- (6) சித்தமல்லி நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.
- (7) நொய்யல் நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.

1990 மே 2]

(8) ஆணைமடுவு நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.

(9) குதிரையாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.

(10) ஓரத்துப்பாளையம் நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.

(11) கேளவரப்பள்ளி நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.

(12) அனந்தனாறு கால்வாயையும், அதன் கிளைக் கால்வாய்களையும் நவீனப்படுத்துதல்.

(13) குடகனாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டம் (மறுகட்டுமானம்)

மேற் குறிப்பிட்ட 13 நடுத்தர நவீனப்படுத்தும் திட்டங்களில் 8 நடுத்தர திட்டங்கள் (1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 12 தொடர்களைக் காண்க) இதுவரை முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற நடுத்தர பாசனத் திட்டங்களின் தற்போதைய நிலை)

1. பெரியாறு அணையை வலுப்படுத்துதல் :

அணையை வலுப்படுத்துவதற்கான 1-ஆம் நிலைப்பணிகள், அதாவது 0 அடியிலிருந்து 75 அடி வரையில் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. II-ம் நிலைப்பணிகளில், அதாவது, 75.00 அடியிலிருந்து 145.00 அடி வரையில் கற்கலவை சிமிட்டிக் கலவைப் பூச்சுப் பணி நடைபெற்று வருகிறது.

சுடுதலாக 3 கண்வாய்களை (Vent) அமைப்பதில், அதற்கான கட்டிடப்பணி முடிக்கப்பட்டு விட்டது. வாயில்கள் நிறுவும் பணி நடைபெற்று வருகிறது.

2. ஆணைமடுவு நீர்த்தேக்கத் திட்டம் :

மண் அணை, வெள்ளக்கால் ஆகிய பணிகள் (98 சதவீதத் திற்கு மேல் முடிக்கப்பட்டுள்ளது). முடிவுறும் தறுவாயில் உள்ளன. வலப்பக்க முதன்மைக் கால்வாய் பணிகளில், மொத்த நீளம் 15 கி. மீட்டர்களில், 14.81 கி. மீட்டர் நீளத் திற்கு பணிகள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இடப்பக்க முதன்மைக் கால்வாய்ப் பணிகளும் முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்திட்டப் பணி, 1991-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1990 மே 2]

3. நொய்யல்-ஓரத்துப்பாளையம் நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.

நில மட்டத்திற்குக் கீழேயுள்ள மண் அணைப்பகுதிப் பணிகள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. நில மட்டத்திற்கு மேலே உள்ள பகுதிக்கான பணியில் சுமார் 80 சதவீதப் பணிகள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. அணையில் காரைக் கட்டிடப் பகுதி பணியில் 70 சதவீதம் முடிக்கப்பட்டுள்ளது. வலப்பக்க முதன்மைக் கால்வாய், இடப்பக்க முதன்மைக் கால்வாய், நீர் வழங்கு கால்வாய் ஆகியவற்றின் பணிகளும் முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்திட்டப் பணி, 1990-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

4. கேளவரப்பள்ளி நீர்த்தேக்கத் திட்டம்:

அணைக்கட்டுப் பணிகளில் 98 சதவீதப் பணிகள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. மேல் தள கற்கலவை பலகையை இணைக்கும் பணி நடைபெற்று வருகிறது. வலப்பக்க முதன்மைக் கால்வாயில் 90 சதவீதப் பணியும், இடப்பக்க கால்வாய்ப் பணியில் 70 சதவீதமும் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. கிளைக் கால்வாய்கள், கண்ணி வாய்க்கால்கள் அமைக்கும் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இத்திட்டப்பணி, 1991-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

5. குடகனாறு நீர்த்தேக்கத் திறக்கிட்டுமானத் திட்டம்:

மண் அணையைச் சீரமைக்கும் பணி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. தலை மதகு கட்டும் பணி முடியும் தறுவாயில் உள்ளது. வெள்ளக்கால் பகுதிக்கான பணி நீர்வழிந்தோடியின் தலைப்பகுதி வரையில் முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இடதுப்பக்க முதன்மைக் கால்வாய், கண்ணி வாய்க்கால்கள் ஆகியவற்றுக்கான கரை அமைக்கும் பணி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. வலப்பக்க கால்வாயின் மொத்த நீளமான 53.52 கிலோ மீட்டரில் சுமார் 44 கிலோமீட்டர் வரையில் பணிகள் முடிக்கப்பட்டு விட்டன. மேற்கொண்டும் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கண்ணி வாய்க்கால் பணிகள் பல்வேறு நிலைகளில் நடந்தேறி வருகின்றன. இத்திட்டப் பணி, 1991-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் முடிவுறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1990 மே 2]

செங்கோட்டை வட்டம், மேக்கரை கிராமத்திலுள்ள அனுமான் நதியின் குறுக்கே அதவிநாயினார் கோயில் நீர்த்தேக்கம் கட்டுதல் :

திருநெல்வேலி, கட்டபொம்மன் மாவட்டம், செங்கோட்டை வட்டத்தைச் சேர்ந்த மேக்கரை கிராமத்திலுள்ள அனுமான் நதியின் குறுக்கே ரூ. 3,769.00 இலட்சம் செலவில் 174 மில்லியன் கன அடி நீர்கொள்ளளவுள்ள (ஆண்டொன்றுக்கு 348 மில்லியன் கன அடி நீரைத் தேக்கி வைக்கத் தக்கத் திறனுடன்) அதவிநாயனார் கோயில் நீர்த் தேக்கம் அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம், 3,859 ஏக்கர் பரப்பிற்கு பாசன உறுதி அளிப்பதுடன் 243 ஏக்கர் நன்செய் நிலங்கொண்ட ஆயக்கட்டுக்குப் புதிதாகப் பாசனமும் விடுபட்ட பாசனப் பகுதியான 1,523 ஏக்கருக்கு பாசனம் அளிப்பதும் இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இத்திட்டத்திற்காக வனத்துறையைச் சேர்ந்த 41.72 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்படவுள்ளது.

பழனி வட்டத்திலுள்ள இடையான்கோட்டை கிராமத்தின் அருகிலுள்ள நங்கஞ்சியாற்றின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் ஒன்றை அமைத்தல் :

இத்திட்டத்தின் கீழ், திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத் மாவட்டம் பழனி வட்டத்திலுள்ள இடையான்குடி கிராமத்தின் அருகே நங்கஞ்சியாற்றின் குறுக்கே, ரூ. 2,070.00 இலட்சம் செலவில் நீர்த்தேக்கத் திட்டம் ஒன்று அமைப்பதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நீர்த் தேக்கத்தின் கொள்ளளவு 254.381 மில்லியன் கன அடியாகும்; இத்திட்டத்தை செயல்படுத்துவதன் மூலம், 2,530.36 ஏக்கர் (6,250 ஏக்கர்) மொத்தப் பரப்புள்ள புன்செய் நிலங்களுக்கு, ஒரு போகப் பயிருக்குப் பாசன வசதியும் 23.86 ஏக்கர் 58.96 ஏக்கர் பரப்புள்ள நன்செய் நிலங்களுக்கு பாசன உறுதியும் கிடைக்கும்.

மோர்த்தானா கிராமத்தின் அருகிலுள்ள கௌண்டின்யா நதியின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் கட்டுதல் :

இத்திட்டத்தின்கீழ் வட ஆர்க்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்திலுள்ள மோர்த்தானா கிராமத்தின் அருகில் கௌண்டின்யாநதியின் குறுக்கே ரூ. 1,950.00 இலட்சம் செலவில் 264.30 மில்லியன் கன அடி கொள்ளளவுள்ள நீர்த்தேக்கம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம், 6,388 ஏக்கர் நிலம் பாசன உறுதி பெறும், மற்றும் புதிதாக 705 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதியும் அளிக்கப்படும். இத்திட்டத்திற்காக வனத்துறையைச் சேர்ந்த 92.12 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்படவுள்ளது.

[1990 மே 2]

வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்திற்குள்ள செங்கை கிராமத்தின் அருகிலுள்ள இராஜா தோப்புக் கானாற்றின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் கட்டுதல் :

இத்திட்டத்தின் கீழ் வட ஆர்க்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம், குடியாத்தம் வட்டத்திலுள்ள செங்கை கிராமத்தின் அருகிலுள்ள இராஜாதோப்புக் கானாற்றின் குறுக்கே, ரூ. 251.00 இலட்சம் செலவில், 27.50 மில்லியன் கன அடி கொள்ளளவில் நீர்த்தேக்கம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு, உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை பாசன வசதி அளிக்கப்படாத 41.72 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி அளிப்பதுடன், தற்போதுள்ள 500.05 ஏக்கர் ஆயக்கட்டுக்கு பாசன உறுதி அளிப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்திற்காக வனத் துறையைச் சேர்ந்த 17.76 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

காமராசர் மாவட்டம், அம்பலத்தாடி அருகில் கிருதமால் ஆற்றின் குறுக்கே (Bed Dam) படுகை அணை ஒன்றைக் கட்டுதல்:

திருச்சுழி, மானாமதுரை ஆகிய வட்டங்களிலுள்ள ரங்கையன் இடைமறிச்சான் ஏரிக்கும் ஏனைய 20 ஏரிகளுக்கும், வெள்ள நீரைத் திருப்பி விடுவதன் மூலம் நீர் வழங்குவதற்காக, ரூ. 53.00 இலட்சம் செலவில், கிருதமால் ஆற்றின் குறுக்கே அணை ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இதனால் மொத்தம் 3,458.57 ஏக்கர் பரப்புள்ள ஆயக்கட்டு பயனடையும்.

சிறு பாசனத் திட்டங்கள் (ரூ. 50.00 இலட்சத்திற்கு மேல்):

தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்) செயற்படுத்திய சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கான ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 24.22 கோடியாகும். ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் (அதாவது 1985-86, 1986-87, 1987-88, 1988-89 ஆகிய ஆண்டுகளில்) ரூ. 29.95 கோடி செலவிடப்பட்டுள்ளது. ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி ஆண்டில் அதாவது 1989-90-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 6.07 கோடி செலவிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன :—

1. நாகாவதி நீர்த் தேக்கத் திட்டம்.

2. கேசரி குலிறுல்லா நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.

1990 மே 2]

3. கோல்வார்பட்டி நீர்தேக்கத் திட்டம்.

4. ஆனைகுட்டம் நீர்தேக்கத் திட்டம்.

5. பெரும்பள்ளம் நீர்தேக்கத் திட்டம்.

6. திருப்பரப்பு அணைக்கட்டின் வலது புறக்கால்வாயை நீட்டித்து, அதன் முழுப்பகுதியையும் நவீனப்படுத்தும் திட்டம்.

கீழ்க்காணும் ஏனைய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன :—

1. சோத்துப்பாறை நீர்தேக்கத் திட்டம்.

2. கரியகோயில் நீர்தேக்கத் திட்டம்.

3. மதுராந்தகம் வலதுபுறக் கால்வாய்.

4. சின்னவேடம்பட்டி ஏரி.

5. சண்முகாநதி நீர்தேக்கத் திட்டம்.

6. சென்னம்பட்டி அணைக்கட்டு.

7. நாகலாற்றின் குறுக்கே ஏரி அமைத்தல் (மாஜுத்து ஓடை).

8. பொய்கையாறு நீர்தேக்கத் திட்டம்.

9. நம்பியாறு நீர்தேக்கத் திட்டம்.

ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், கூடுதலாக 11,970 ஏக்கடர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போது மொத்தம் ரூ. 60.20 கோடி செலவில் 8 திட்டங்களுக்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது, அவையாவன—

ரூபாய்
(கோடியில்)

1. மதுராந்தகம் வலதுபுற கால்வாய் அமைக்கும் திட்டம்.	43.0
2. சின்னவேடம்பட்டி ஏரி	3.70
3. சண்முகாநதி நீர்தேக்கத் திட்டம்	6.95

[1990 மே 2]

((ரூபாய்
கோடியில்.))

4. சென்னம்பட்டி அணைக்கட்டு	..	6.70
5. கொடுமுடியாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	..	15.60
6. மதுரை மாவட்டம், தொப்பம்பட்டி கிராமத்திலுள்ள நாகாலாற்றுக்குத் குறுக்கே ஏரி அமைத்தல்.		1.96
7. பொய்கையாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டம்		10.87
8. நம்பியாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டம்		10.12
மொத்தம்..		60.20

இத்திட்டப் பணிகள் ஏற்கெனவே நிறைவேற்றத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, வெவ்வேறு நிலைகளில் பணி நடைபெற்று வருகிறது. கொடுமுடியாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கு வனத்துறையிடமிருந்து அண்மையில்தான் (1990, ஜனவரி) அனுமதி கிடைத்துள்ளது.

திருவண்ணாமலை—சம்புவராயர் மாவட்டத்திலுள்ள தூசி மாமண்டூர் ஏரிக்கும் கால்வாய்களுக்கும் மேம்பாட்டுப் பணிகள்:

தூசிமாமண்டூர் ஏரி, திருவண்ணாமலை—சம்புவராயர் மாவட்டத்திலுள்ள மிகப்பெரிய ஏரிகளில் ஒன்றாகும். அதன் கொள்ளளவு 1799.76 மில்லியன் கன அடியாகும். இந்த ஏரிக்கு நீர் வரத்து போதிய அளவில் இல்லை. பாலாற்று நீர் வரும் முதன்மைக் கால்வாய் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். இராஜாக்கள் கால்வாயின் தலைமதகின் முன் பகுதியில் தற்போதுள்ள அடைசலை (Grone) மேம்படுத்துவது மட்டுமன்றி, நீர் வழங்கு கால்வாய்களில் தூர் எடுத்தல், ஏரியின் மதகுகளைப் பழுது பார்த்து மேம்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். இந்த ஏரியை ஒட்டுமொத்த

1990 மே 21

மாக மேம்படுத்துவதற்கு இராஜாக்கால் கால்வாய் பிரியுமிடத் திலிருந்து தடுப்புச் சுவர் ஒன்று கட்டவும் உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது.

ரூ. 138.20 இலட்சம் நிதியொதுக்கத்தில் 1990-91 ஆண்டில் ரூ. 15.00 இலட்சம் செலவிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

உய்யக்கொண்டான் வாய்க்காலில் கிளைக் கால்வாய் வெட்டுதல்:

உய்யக்கொண்டான் கால்வாய், காவிரி நதியின் வலதுபக்கக் கரையிலிருந்து பிரிந்து வாழவந்தான் கோட்டை ஏரியில் பாய்கிறது. ஆனால், உய்யக்கொண்டான் நீட்டிப்புக் கால்வாய் வாழவந்தான் கோட்டை ஏரியிலிருந்து பிரிகிறது. உய்யக்கொண்டான் கால்வாய், திருச்சி மாவட்டத்தில் 30,409 ஏக்கர் நிலத்திற்கும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 2,335 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் பாசனம் அளிக்கிறது. ஆனால், உய்யக்கொண்டான், நீட்டிப்புக் கால்வாய், திருச்சி மாவட்டத்தில் 235 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 2,207 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் பாசனம் அளிக்கிறது. இந்த ஏரி நிரம்பும்போதுதான் நீட்டிப்புக் கால்வாய்க்கு நீர் கிடைக்கிறது. ஆகவே வாழவந்தான் கோட்டை ஏரியைச் சார்ந்திராமல், உய்யக்கொண்டான் நீட்டிப்புக் கால்வாய்க்குப் போதிய நீர் கிடைக்கச் செய்யும் பொருட்டு உய்யக்கொண்டான் கால்வாயையும், உய்யக்கொண்டான் நீட்டிப்புக் கால்வாயையும் இணைத்து, வாழவந்தான் கோட்டை ஏரிக் கரையில் கிளைக் கால்வாய் வெட்டுவதற்கு உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது.

ரூ. 11.00 இலட்சம் நிதியொதுக்கத்தில் 1990-91-ஆம் ஆண்டில் ரூ.10.00 இலட்சம் செலவிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

புதிய கட்டளை உயர்மட்டக் கால்வாயில் (பொய்யாக்குடி ஏரியை தவிர்த்து) மாற்று வாய்க்கால் வெட்டுதல்:

புதிய கட்டளை உயர்மட்டக் கால்வாய் காவிரியில் வலது கரையிலிருந்து புதிய கட்டளை படுகை மதகில் பிரிகிறது. இவ்வாய்க்கால் 19,784 ஏக்கர் பரப்பிற்கு நேரடியாகவும், 12,125 ஏக்கர் பரப்பிற்குப் பிற வழியாகவும், பாசன வசதி அளிக்கிறது. இவ்வாய்க்கால் பொய்யாக்குடி ஏரியில் தொலைகல் 70/2-ல் விழுந்து தொலைகல் 71/1-ல் வெளியேறுகிறது. எனவே பொய்யாக்குடி ஏரி நிரம்பினால்தான் தொலைகல் 71/1-க்கு கீழ் உள்ள சுமார் 4,527 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறும். இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக பொய்யாக்குடி ஏரி வழியாக வராமல், மாற்று வழியாக தொலைகல்

[1990 மே 2]

70-2-லிருந்து 71-1 வரை புதிய கட்டளை உயர்கட்டக் கால்வாயில் மாற்று வாய்க்கால் ஒன்றை வெட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

மொத்த திட்ட ஒதுக்கீடான ரூ. 9.70 இலட்சத்தில், 1990-91-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5.00 இலட்சம் செலவிடுவதென்று உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள பழைய நந்தன் கால்வாயை சீரமைத்தல்:

“ பழைய நந்தன் கால்வாயைப் ” புதுப்பிக்கும் திட்டத்தின் கீழ், திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர் மாவட்டத்திலுள்ள 14 ஏரிகளும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள 22 ஏரிகளும் பயன்பெறும் வகையில் துரிஞ்சலாற்றின் குறுக்கே, கீரனூர் அணைக்கட்டிலிருந்து கால்வாய் ஒன்றை வெட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. 6,241 ஏக்கர்களுக்கு பாசன உறுதி அளிக்கவும் விடுபட்ட பாசனப் பகுதியான 413 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி அளிக்கவுமே இத்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. புதிய ஆயக்கட்டு எதற்கும் பாசன வசதி அளிக்க இதில் வழிவகைசெய்யப்படவில்லை. இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 31.89 இலட்சத்திற்கு நிருவாக ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், ரூ. 128.36 இலட்சம் திருத்திய மதிப்பீட்டிற்கும் ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டது. இப்பணி, 1978-ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டது. இதற்கான இறுதிச் செலவு ரூ. 94.95 இலட்சமாகும். இத்திட்டத்தின்கீழ் 3028 கி.மீ. நீளம் கொண்ட கால்வாய் ஒன்று வெட்டப்பட்டு, விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள பனமலை ஷிசா ஏரியில் தற்போதுள்ள பழைய கிளைக் கால்வாயுடன் இணைக்கப்பட்டது.

இக்கால்வாய் வெட்டப்பட்ட பின்னர் இதன் வழியாக தண்ணீர் விட்டபோது, இத்திட்டத்தின்கீழ் பயன்பெறவேண்டிய ஏரிகள் அனைத்தும் பயன்பெறவில்லை என்று தெரிய வந்தது. இது குறித்து மதிப்பீட்டு ஆய்வு ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. இக் கால்வாயின் பராமரிப்புப்பணி கடந்த 13 ஆண்டுகளாக மேற்கொள்ளப்படாததால் இக்கால்வாய் மணல் மேடிட்டு விட்டது. ஒரு சில மதகங்களுக்கு கதவுகள் போட வேண்டியுள்ளது. சில குறுக்குக் கட்டுமானப் பணிகளை மேம்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

மேலே கூறிய அபிவிருத்திப் பணிகளை செயல்படுத்தினால் இந்தக் கால்வாய் தகுதியான நிலை அடைந்து எதிர்பார்க்கும் பலன்கள் கிடைக்கப்பெறும்.

இதற்கு ஆகும் செலவுத் தொகையான ரூ. 22.50 இலட்சத்தில், நடப்பு நிதி ஆண்டில் (1990-91) ரூ. 15.00 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1990 மே 2]

சிறுபாசனம்.

சிறப்பு சிறு பாசனத் திட்டம் :

தமிழ்நாட்டில் மொத்தமுள்ள 39,000 ஏரிகளில், 8,900 ஏரிகள் ஒவ்வொன்றும் 40 ஏக்கருக்கும் (100 ஏக்கர்) மேற்பட்ட பரப்பிற்கு பாசனம் அளிக்கின்றன. இவை பொதுப்பணித்துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளன. கிராமங்களில் சமூக, பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கான முக்கிய அம்சமாக இந்த ஏரிகள் திகழ்கின்றன. இச்சிறிய பணிகளைக் குறுகிய காலத்திற்குள் முடிக்க இயலும். அதனால் பொதுமக்களுக்கு விரைவாக பயன்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்வாறு, தமிழ்நாடு அரசு சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது.

1989-90 ஆம் ஆண்டில் சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 246.39 இலட்சமும், தூர் வாருதல் சீரமைக்கும் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 0.10 இலட்சமும், நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட 8 பணிகளில் 2 பணிகள் முடிக்கப்பட்டு விடும் என்றும், இதன் மூலம் 287 ஏக்கடர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி கிடைக்குமென்றும், இதன் பயனாக கூடுதலாக 567 டன் உணவு உற்பத்தி செய்யப்படுமென்றும் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது.

சமீபத்தில் 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான சிறப்பு சிறு பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் மொத்தம் ரூ. 155 இலட்சம் திட்டச் செலவில், மேலும் 14 பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. மேலும் 200 ஏக்கடர் பரப்பிற்குப் பாசன வசதி அளிப்பதற்காக சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டம், மற்றும் தூர் வாருதல் சீரமைக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 185 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட உள்ள திட்டங்களில் வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம், குடியாத்தம் வட்டம், நாகல் கிராமத்தல் கானாற்றின் குறுக்கே ரூ. 11.16 இலட்சம் செலவில்குளம் ஒன்றை அமைப்பதும் ஒன்றாகும்.

விரைவுபடுத்தப்பட்ட சிறுபாசனத் திட்டம் :

தமிழ்நாட்டில், மொத்தமுள்ள 39,000 ஏரிகளில், 9,700 ஏரிகள் முன்னாள் ஜமீன் ஏரிகளாகும். 8,900 ஏரிகள் பொதுப்பணித்துறை ஏரிகளாகும். எஞ்சியுள்ள ஏரிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ளன. 40 ஏக்கருக்கும் அதற்கு மேலும் பாசன வசதி அளிக்கும் ஏரிகள் பொதுப்பணித்துறையின் கட்டிப்பாட்டின் கீழ் உள்ளன. எஞ்சியுள்ள ஏரிகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பராமரித்து வருகின்றன.

[1990 மே 2]

விரைவுபடுத்தப்பட்ட சிறுபாசனத் திட்டத்தின் கீழ் பொதுப்பணித்துறை இந்த ஏரிகளைத் தரம் உயர்த்தி, அவ்வாறு இந்த ஏரிகளைத் தரம் உயர்த்திய பின்னர் 40 ஏக்க்டுக்கு குறைவான ஆயக்கட்டுசளைக் கொண்ட ஏரிகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கின்றது.

1989-90, 1990-91 ஆம் ஆண்டுகளில் இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பெற்ற/வரப்பட உள்ள ஏரிகள் குறித்து ஆன/ஆகவிருக்கும் செலவு விவரம் வருமாறு :—

பொ.ப.து.	ஊ. ஒ.	முன்னாள்
பராமரிக்கும் ஏரிகள்.	பராமரிக்கும் ஏரிகள்.	ஜமீன் ஏரிகள்.

(1)	(2)	(3)	(4)
-----	-----	-----	-----

(செலவு ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1989-90	65.00	25.00	100.00
1990-91	65.00	25.00	100.00

ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் :

(ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டத்தின் கீழ் எஞ்சியுள்ள பணிகள்.)

மத்திய அரசு, “தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்” “ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்” ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து ஒரே திட்டமாக்கி “ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்” என்ற ஒரே திட்டமாக்கி 1990-91 ஆம் ஆண்டில் அதை நிறைவேற்றுவதற்கான புதிய நெறிமுறைகளை வகுத்துள்ளது.

மத்திய அரசு 1983 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் தொடங்கி வைத்த ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டத்தை, பொதுப் பணித்துறை (சிறு பாசனம்) 1984-85-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நிறைவேற்றி வருகின்றது. ஊரக நிலமற்ற வேளாண் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களைத் தருவதுடன் நிரந்தர பாசன ஆதாரங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க இத்திட்டம் வழி வகை செய்கின்றது. இத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் பொதுப்பணித்துறை ஏரிகள், குளங்கள் அமைத்தல், அணைக்கட்டுகள் கட்டுதல், கிளை

1990 மே 2]

வாய்க்கால்களை மாற்றியமைத்தல், தற்போதைய பாசன ஆதாரங்களை மேம்படுத்துதல் போன்ற பல்வேறு சிறு பாசனத் திட்டங்களை மேற்கொண்டுள்ளது. இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கான முழுத் தொகையும் தமிழ்நாடு அரசின் ஊரக வளர்ச்சித் துறை மூலமாக மத்திய அரசிடமிருந்து மானியமாகப் பெறப்படுகிறது.

ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டத்தின் கீழ் எஞ்சிய பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக 1989-90 ஆம் ஆண்டில், இத் திட்டத்தின் கீழ் அரசு ரூ. 433 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. பொதுப்பணித்துறை (சிறு பாசனப் பிரிவு) செயற்படுத்தப்படும். இத்திட்டத்தால், 19.67 இலட்சம் உழைப்பு நாட்கள் உருவாக்கப்படும். இதனால் 1000 ஏக்க்டேர் பரப்பு பாசன வசதி பெறும். ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டதைக் கருத்திற் கொண்டு 1989-90 ஆம் ஆண்டில் ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டத்தின்கீழ் எஞ்சியுள்ள பணிகள் (146 பணிகள்) மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஐரோப்பிய பொருளாதார குழுவின் நிதி உதவியுடன், தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏரிப்பாசன ஏற்பாட்டை நவீனப்படுத்துதல் நிலை-1.

மேற்பரப்பு நீர்வளம் 98 சதவீதம் பயன்படுத்தப்பட்டு நிலத்தடி நீர் வளத்தை பயன்படுத்துவதும் விரைந்து அதிகரித்து வருவதைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் எதிர்காலத்தில் வேளாண்மைப் பாசனத்தை விரிவுபடுத்துவது பெரும்பாலும் பாசனத் திட்டங்களை நவீனப்படுத்தி, தற்போதுள்ள பாசன ஆதாரங்களிலுள்ள நீரைச் சிக்கனமாகவும், திறம்படவும் பயன்படுத்துவதைப் பொறுத்தே உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் பாசனப் பகுதியில் 30 சதவீதம், ஏரி பாசனத்தையே சார்ந்துள்ளதால் கால்வாய் பாசன ஏற்பாட்டுக்குக் கொடுக்கப்படுவதைப் போன்று அதே அளவு முக்கியத்துவம் ஏரிப்பாசன முறைகளை நவீனப்படுத்துவதற்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

ஏரிப்பாசன முறையை நவீனப்படுத்துவதன் மூலம் பாசனத் திறன் அளவு 44 சதவீதத்திலிருந்து 67 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. இதனால் இயக்க வரையிலான இழப்பு (operational losses) கசிவினால் ஏற்படும் இழப்பு, நிலத்தை பயன்படுத்தும் முறையில் ஏற்படும் இழப்பு ஆகியவற்றைக் குறைப்பதனால் ஏற்படும் மிச்சம் காரணமாக ஒவ்வொரு ஹெக்டேர் ஆயக்கட்டுப் பகுதியிலும் 0.40 ஹெக்டேர் அளவிற்குத் தேவையான தண்ணீர் மிச்சம் ஆகும். இவ்வகைப் பணிகளில் கிளை வாய்க்காலை மேம்படுத்துதல், கரை, மதகு, உபரி நீர் செல்வதற்கான ஏற்பாடு போன்ற ஏரியின் தொடர்

[1990 மே 2]

புடைய கட்டுமானங்களுடன் ஏரியைச் சீரமைத்தல் ஆகியவை அடங்கும். தேவையான சட்டுப்பாட்டு ஏற்பாடுகளுடன் 10 எக்டேர் வரை கிளை வாய்க்காலுக்கு கரை அமைக்கப்படும், தனியார் நிலங்களுக்கு நீர் வழங்கு வாய்க்கால்கள் அமைத்தல் உட்பட பண்ணை மேம்பாட்டுப் பணிகள் 2 எக்டேர் வரை கரை அமைத்தல், பகிர்வு பெட்டிகள் கட்டுதல் போன்ற பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் நவீன வேளாண் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றின் காரணமாக எக்டேர் ஒன்றில் உற்பத்தி செய்யப்படும், விளைச்சல் அதிகரிக்கும். இதனால் வேளாண் வேலை வாய்ப்பு பெருகுவதுடன், விவசாயிகளின் தனி நபர் வருமானமும் அதிகரிக்கும்.

என். ஏ. 83/18 ஆம் எண் நிதியுதவி ஒப்பந்தத்தின் கீழ் ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் குழுவிடமிருந்து பெற்ற 25 MECU மானியத்தைக் கொண்டு செங்கை-அண்ணா, வட ஆற்காடு அம்பேத்தகார், திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர், தென் ஆற்காடு, புதுக்கோட்டை, பசும்பொன் தேவர் திருமகன், இராம நாதபுரம், காமராஜர் ஆகிய மாவட்டங்களில் தலா 200 எக்டேருக்கும் குறைவான ஆயக்கட்டுள்ள 150 மழை நீர் ஏரிகளை நவீனப்படுத்தும் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் 1984 ஜூலைத் திங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவை ஏழாண்டு காலத்தில் அதாவது 31-3-1991க்குள்ளாக நிறைவேற்றப்படும். MECU வின் அந்நியச் செலாவணி மதிப்பு 1984 ஜூலைத் திங்களில் ரூ. 9.50 ஆக இருந்தது. 1988 ஆம் ஆண்டு ரூ. 16 ஆக உயர்ந்தது. இதன் காரணமாக இத்திட்டத்தின்கீழ் மேலும் 56 ஏரிகளை நவீனப்படுத்துவதற்காக பணிகளை மேற்கொள்ள முடிந்தது. அரசு மேற்கண்ட 206 ஏரிகளையும் நவீனப்படுத்தும் பணிகளுக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

206 ஏரிகள் குறித்த மாவட்ட வாரியான தொகைப் பங்கீடு விவரங்கள் வருமாறு :-

தொடர் எண்ணும் மாவட்டமும்.	எண்ணிக்கை. தொகை.	நிகர பயன் பெறும் பரப்பு.
(1)	(2)	(3)
		(4)
		(ரூபாய் (ஹெக் இலட்சத்தில்) டேரில்)

1 செங்கை-அண்ணா

38

835.62

5,777

1990 மே 2]

(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்)	(ஹெக் டேரில்)
2 வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மற்றும்	34	637.75	4,502
2ஏ திருவண்ணாமலை சம்புவராயர்.			
3 தென் ஆற்காடு	36	796.16	4,833
4 புதுக்கோட்டை	27	559.25	3,698
5 பசும்பொன் தேவர் திருமகன்.	24	561.11	3,250
6 இராமநாதபுரம்	25	602.11	3,623
7 காமராஜர்	22	448.63	3,097
மொத்தம்	206	4,440.63	28,780

1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 933.98 இலட்சமாகும். இத்தொகையினை 47 பணிகளுக்குச் செலவிடுவது என்று இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக கூடுதலாக 800 ஏக்க்டேர் பாசன வசதி பெறும். 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 1,060 ஏக்க்டேருக்குக் கூடுதல் பாசன வசதி அளிப்பதற்காக ரூ. 470 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த முதற் கட்ட பணிகள் 1991 மார்ச்சுத் திங்களில் முடிக்கப்படும்.

இரண்டாவது கட்டம் :

ஏரிகளை நவீனப்படுத்தும் திட்டத்தின் முதற் கட்டப் பணிகள் வெற்றிகரமாகச் செயற் படுத்தப்பட்டதனால் மன நிறைவு கொண்ட ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் குழு இத்திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டப் பணிகளுக்கு அனுமதி வழங்கியது.

ஏரிகளை நவீனப்படுத்தும் இரண்டாவது கட்டப் பணியில் இரு திட்டங்கள் அடங்கும். முதல் திட்டம், செங்கை-அண்ணா, வட ஆற்காடு, அம்பேத்கார், திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர், தென் ஆற்காடு, புதுக்கோட்டை, பசும்பொன் தேவர் திருமகன்,

[1990 மே 2]

இராமநாதபுரம், காமராஜர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத், திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் சிதம்பரனார் ஆகிய மாவட்டங்களில் தலா 100 ஏக்கடேர் முதல் 200 ஏக்கடேர் வரை ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளைக் கொண்ட 150 மழை நீர் ஏரிகளை நவீனப்படுத்துவதாகும். மற்றொரு திட்டம் பசும்பொன் தேவர் திருமகன், இராமநாதபுரம், காமராஜர், புதுக்கோட்டை ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களிலுள்ள 80 முன்னாள் ஜமீன் ஏரிகளை நவீனப்படுத்துவதற்கான முன்னோடித் திட்டமாகும்.

150 பெரிய ஏரிகளை நவீனப்படுத்துவதன் மூலம் 20,302 ஏக்கடேரும், 80 சிறிய முன்னாள் ஜமீன் ஏரிகளை நவீனப்படுத்துவதன் மூலம் 2,080 ஏக்கடேரும் பயனடையும்.

இத்திட்டத்திற்கான மொத்த செலவு 33.20 MECU ஆகும். இதற்குச் சமமான இந்தியப் பணம் ரூ. 53.12 கோடியாகும். இதில் ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் குழுவின் மானியத் தொகை 24.50 M.ECU அதாவது ரூ. 39.20 கோடி ஆகும். தமிழக அரசின் பங்கு 8.70 M.EC U அதாவது ரூ. 13.92 கோடி ஆகும். இரண்டாவது கட்ட திட்டத்திற்காக ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் குழுவுடன் 1989 ஏப்ரல் திங்களில் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. அரசு 10—8—1989 ஆம் நாளன்று 50 கோடி ரூபாய்க்கு நிருவாக ஒப்புதல் வழங்கியது. தொழில் நுட்ப அனுமதியும் 55 கோடி ரூபாய்க்கு வழங்கப்பட்டது. 80 சிறிய முன்னாள் ஜமீன் ஏரிகளை நவீனப்படுத்துவதற்குரிய முன்னோடித் திட்டத்தின் செயலாக்கத்தையும், பயன்களையும், மதிப்பிட்ட பின்னர் ஐரோப்பிய பொருளாதாரக்குழு பசும்பொன் தேவர் திருமகன், இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, காமராசர் ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களிலுள்ள 5,585 முன்னாள் ஜமீன் ஏரிகளையும் நவீனப்படுத்துவதற்கான திட்டத்திற்கு ஏற்பளிக்க வாய்ப்புகள் உள்ளன.

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் 11—8—1989 அன்று இத்திட்டத்தினை தொடங்கி வைத்தார். இத்திட்டத்தின் கீழ், 6 ஏரித் திட்டங்களுக்கு 20—9—1989 அன்று அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் இரண்டாம் கட்டத்தின் கீழ் மேற்கொண்டும் 8 ஏரித் திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படும். 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 730 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

மொத்தம் ரூ. 50 கோடி செலவில் 300 ஏரிகளை நவீனப்படுத்துவதற்கு மேற்கு ஜெர்மனியிடமிருந்து நிதியுதவி பெற அரசு தனியே நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

1990 மே 2]

மாவட்டச் செயல் திட்டம்.

தமிழ்நாட்டில் முனைப்பான வேளாண்மை உற்பத்திக்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னரும் மாவட்டங்களிலுள்ள 223 சிறு பாசன ஏரிகளைத் தரம் உயர்த்துவதற்கு 1988-89, 1989-90 ஆம் ஆண்டுகளில் உணவு தானிய உற்பத்தி சிறப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 320 இலட்சம் திட்ட முன் உதவி வழங்க, மத்திய அரசு முடிவு செய்தது. இதனால் கூடுதலாக 2,186 ஏக்க்டேர் நிலம் பாசன வசதி பெறும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1. செங்கை-அண்ணா.
2. வட ஆற்காடு-அம்பேத்கார் (சம்புவராயர் மாவட்டம் உட்பட).
3. தென் ஆற்காடு.
4. திருச்சிராப்பள்ளி.
5. புதுக்கோட்டை.
6. மதுரை.
7. காய்ந்தே மில்லத்.
8. திருநெல்வேலி-கட்டப்பொம்மன் மற்றும் சிதம்பரனார்.

இத்திட்டத்தின் கீழ் 1988-89 ஆம் ஆண்டு ரூ. 160 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. கூடுதலாக 640 ஏக்க்டேர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்றன.

வேளாண் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் பொருட்டு, வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக சிறு பாசனப் பணிகளுக்கென ரூ. 100 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தொகை, செங்கை-அண்ணா, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், தருமபுரி, கோயம்புத்தூர், பெரியார், புதுக்கோட்டை, மதுரை, திண்டுக்கல்-காய்ந்தே மில்லத், பசும்பொன் தேவர் திருமகன், காமராஜர், திருநெல்வேலி கட்டப்பொம்மன், சிதம்பரனார், ஆகிய மாவட்டங்களுக்குப் பிரித்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மேற்சொன்ன மாவட்டங்களில் அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பரிந்துரைத்துள்ள, தனி ஏரிகளில் (Non-System) கரைகளை வலுப்படுத்தல், கிளை வாய்க்கால்களை புதுப்பித்தல் ஆகிய பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இது போன்று மொத்தம் 762 பணிகள் முடிக்கப்பட்டன. இதற்காக செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 99.67 இலட்சமாகும்.

[1990 மே 2]

வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்கள் :

வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 9.00 கோடியாகும். இதல் நான்கு ஆண்டுகளில், ரூ. 7.47 கோடி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் (1989-90) ரூ. 0.36 கோடி செலவிடப்படக்கூடும். 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்குரிய நிதி ஒதுக்கீடு ரூபாய் 0.50 கோடியாகும்.

2. வைகை ஆற்றில் வெள்ளத் தடுப்புக் கரை அமைத்தல், பார்த்திபனூர் மதகுக்கு கீழே அமைந்துள்ள வெள்ளத்தால் சேதமடைந்த வாய்க்காலைச் சீரமைத்தல் ஆகிய பணிகள் மட்டுமே இத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் பெரும் பணிகளாகும். சில சிறு பணிகள் தவிர, எல்லா பணிகளும் முடிக்கப்பட்டு விட்டன.

கால நிலைமைகள்.

1989-90 ஆம் ஆண்டில், காவிரி, பெரியாறு, தாமிரபரணி, பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு, பகுதிகளின் மேல் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளில் தென்மேற்குப் பருவமழை இயல்பான அளவுக்கு இருந்தது. 1989 ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்களின் பிற்பகுதியில் தான் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளில், பருவமழை தீவிரமடைந்தது. சிதம் பரனார், கன்னியாகுமரி, நீலகிரி, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்கள் தவிர, தமிழ்நாடு முழுவதும் பருவமழை இயல்பாக அல்லது இயல்புக்குக் கூடுதலாக இருந்தது.

2. சாதாரணமாக, வட கிழக்குப் பருவமழை அக்டோபர் திங்கள் மூன்றாம் வாரத்தில் தொடங்குகிறது. இந்த ஆண்டு பாசனப் பருவத்தில் வட கிழக்குப் பருவமழை, அக்டோபர் திங்கள் கடைசி வாரத்தில் தொடங்கியது. மழையும் அவ்வளவு தீவிரமாக இல்லை. அநேகமாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் மழை குறைவாகவே இருந்தது. 1990 ஜனவரியில், 6 முதல் 9 தேதி வரை, குறைந்த காற்றழுத்தம் காரணமாக திடீரென மழை பொழிந்தது. இந்த மழைதால் தாமிரபரணி, காவிரி ஆகிய ஆறுகளில் திடீரென வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்பட்டது. இந்த மழை, காவிரி கழிமுகப் பகுதியில் பயிர்களுக்கு உதவியாக இருந்ததோடு மட்டுமன்றி, மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் ஓரளவுக்கு நீரைச் சேமிக்கவும் உதவியது.

காவிரி வடிநிலம்.

மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் போதிய அளவுக்குத் தண்ணீர் இல்லாததால், வழக்கமாகத் திறந்து விடப்படும் சூன் மாதம் 12 ஆம் தேதி அன்று பாசனத்திற்காகத் தண்ணீர் திறந்து விடப்

1990 மே 2]

படவில்லை. இந் நீர்த்தேக்கம் சுமார் இரண்டு மாத கால தாமதத்திற்குப் பிறகு, அதாவது 20—3—1989 அன்றுதான் பாசனத்திற்காகத் திறந்து விடப்பட்டது. காவிரி கழிமுகப்பகுதியில் தொடக்கத்திலிருந்தே முறை வைத்துப் பாசனம் அளிக்கும் ஏற்பாடு பின்பற்றப்பட்டது. இந் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து பாசனத்திற்காக, தண்ணீர் காலதாமதமாகத் திறந்து விடப்பட்டதன் காரணமாக, சாதாரணமாக, சுமார் 5 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடப்பட வேண்டிய குறுவைப் பயிர் தொடர்ச்சியாக நான்காவது ஆண்டாக இந்த ஆண்டும் பயிரிடப்படவில்லை. குறுகிய கால ஒரு பேரகப் பயிரை மட்டும் பயிரிடுமாறு உழவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். மேட்டுர் நீர்த்தேக்கத்தின் கீழ் வருகின்ற பாசன ஏற்பாடுகள் அதாவது (சேலம், பெரியார் மாவட்டங்களில்) மேட்டுர் கால்வாய்கள் (திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில்) புதிய கட்டளை உயர்மட்டக்கால்வாய் மற்றும் புள்ளம்பாடி கால்வாய் ஆகியவை முறையே 3—9—1989, 10—9—1989 ஆகிய நாட்களில் (வழக்கமாக தண்ணீர் திறந்துவிட வேண்டிய நாள் ஆகஸ்டு முதல் தேதி ஆகும்). பாசனத்திற்குத் திறந்துவிடப்பட்டன.

காவிரி கழிமுக பாசன ஏற்பாட்டில் 11 இலட்சம் ஏக்கருக்கும் மேற்பட்ட பரப்பில் பயிர் விளைவிக்கப்பட்டது. 1990 ஜனவரித் திங்கள் இரண்டாம் வாரத்தில் தொடங்கி, 1990 பிப்ரவரித் திங்கள் இறுதியில் பெரும்பாலான அறுவடை முடிந்துவிட்டது. காவிரி கழிமுகப் பகுதியில் கடைசியாகப் பெய்த வட கிழக்கு பருவ மழை பேர்துமானதாக இல்லை. இதனால், மேட்டுர் நீர்த்தேக்கத்தில் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு நீர் சேரவில்லை இந்த அரசு கருநாடக அரசை அணுகி, 9—1—1990 அன்று நடத்திய பேச்சு வார்த்தையில் சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ள பயிர்களைக் காப்பாற்ற கருநாடக மாநிலத்தில் உள்ள நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து 30 டி.எம்.சி. தண்ணீரை விடுமாறு கேட்டுக்கொண்டது. காவிரி கழிமுகப் பகுதியில் 1990 ஜனவரித் திங்கள் 6 முதல் 9 தேதி வரை பெய்த மழை, பயிரிடப்பட்டுள்ள பயிர்களைக் காப்பாற்றியதோடு மட்டுமின்றி மேட்டுர் நீர்த்தேக்கத்தில் ஓரளவு நீரைச் சேமிக்கவும் உதவியது. கழிமுகப் பாசனப் பகுதிகளுக்கு 22—1—1990 ஆம் நாளன்று மாலை சுமார் 6 மணிக்குத் டிஜீனீர் திறந்து விடப்பட்டு, 1990 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் முதல் வாரம் வரையில் தொடர்ந்து பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடப்பட்டது. விரிவான பேச்சுவார்த்தைக்குப் பின்னர், கருநாடக அரசு கிருஷ்ணராஜசாகர் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து 5 டி.எம்.சி. தண்ணீரை விட ஒப்புக் கொண்டது. 6—2—1990 முதல் தண்ணீர் திறந்து விடப்பட்டு 12—2—1990 அன்று நிறுத்தப்பட்டது.

24,500 ஏக்கர் பரப்பளவிற்குப் பாசனமளிக்கும் பழைய பவானி வாய்க்கால்கள், அதாவது அரக்கன் கோட்டை தாடப்

[1990 மே 2]

பள்ளி ஆதீய வாய்க்கால்கள் 1—5—1989 அன்று திறந்துவிடப் பட்டன. 14,000 ஏக்கர் பரப்பளவிற்குப் பாசனமளிக்கும் காளிங்க ராயன் வாய்க்கால் 27—7—1989 அன்று திறந்து விடப்பட்டது.

கீழ் பவானி கால்வாய்த் திட்டத்தின் கீழ் 1,03,500 ஏக்கர் பரப்பளவிற்குப் பாசனமளிக்கும் முதல் முறை ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு, வழக்கமான நாளில் (15—8—1989ஆம் நாளன்று) தண்ணீர் திறந்து விடப்பட்டது. பாசனப் பகுதிகளில் பருவ மழை போதிய அளவில் பெய்யாததால், 15—1—1990 ஆம் நாள் வரையிலும் தண்ணீர் விட அனுமதிக்கப்பட்டது. நீர்த்தேக்கத்தில் போதிய அளவு நீர் இல்லாததால், பாசனத்திற்கு இரண்டாம் முறை தண்ணீர் விட முடியவில்லை.

அமராவதி நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து பாசனம்பெறும் பழைய ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு (31,200 ஏக்கர்களுக்கு) 26—7—1989 ஆம் நாள் முதற்கொண்டு தண்ணீர் விடப்பட்டது. அமராவதி நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் 1—8—1989 அன்று முழு நீர்த்தேக்க அளவை எட்டியது. அமராவதி பிரதான கால்வாய் வழக்கம் போல் ஆகஸ்டு 1ஆம் நாள் திறந்து விடப்பட்டது. 1990 ஜனவரியில் மழை பெய்ததன் காரணமாக, நீர்த்தேக்கத்திற்கு நிறைய நீர் வந்தது. பயிர்களுக்குத் தேவையான அளவைக் காட்டிலும் அதிகமாகவே தண்ணீர் இருப்பு உள்ளது.

பெரியாறு :

பெரியாறு பிரதானக் கால்வாயின்கீழ் வருகின்ற இருபோகப் பயிர் காகுபடி பகுதிக்கு 28—7—1989 அன்றும் (வழக்கமான தேதி சூன் முதல் நாள்) ஒருபோகப் பயிருக்கு, வழக்கமான தண்ணீர் திறந்து விடுகின்ற நாளான ஆகஸ்டு 15 ஆம் நாளன்றும் தண்ணீர் திறந்து விடப்பட்டது. திருமங்கலம் பிரதான கால்வாய் 1—9—1989 அன்று திறந்துவிடப்பட்டது. பெரியாறு புதிய விரிவாக்கப் பகுதிக்கு 15—9—1989 முதல் பாசனத்திற்காக நீர் திறந்து விடப்பட்டது. பெரியாறு-வைகை நவீனப்படுத்தும் திட்டத்தின் கீழ் உலக வங்கி உதவியுடன் மேம்படுத்தப்பட்ட திருமங்கலம் கால்வாயின் கீழ் உள்ள 2,300 ஏக்கர் புதிய பரப்பளவிற்கு முதல் முறையாக 15—9—1989 முதல் நீர் திறந்து விடப்பட்டது. 1990 ஜனவரி 6 ஆம் நாளுக்கும் 9 ஆம் நாளுக்கும் இடையே பெய்த மழையினால் நல்ல நீர்வரத்து இருந்தது. பெரியாறு-வைகை நீர்த்தேக்கத்தில் தற்போதுள்ள இருப்புப் பாசனத் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் குடிநீர்த் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் போதுமானது.

1990 மே 2]

தாமிரபரணி :

தாமிரபரணி வாய்க்கால் 86,000 ஏக்கருக்குப் பாசனம் அளிக்கிறது. மொத்தமுள்ள 11 வாய்க்கால்களில், முதல் நான்கு வாய்க்கால்களில் 9—6—1989 முதல் நீர் விடப்பட்டது. அடுத்த 5 வாய்க்கால்களில் 23—6—1989 முதல் நீர் விடப்பட்டது. கடைசி இரண்டு வாய்க்கால்களில் 19—7—1989 முதல் நீர் விடப்பட்டது. பாசனப் பயிருக்காகத் தொடர்ச்சியாக நீர் விடப்பட்டது. 11 வாய்க்கால்களிலும் பாசனத்திற்காக நீர் விடுவது 31—3—1990 அன்று நிறுத்தப்பட்டது.

மனிமுத்று :

1989-90 பாசனப் பருவத்திற்குரிய சுழல் முறைப்படி, 3-வது 4-ஆவது பாசனப் பகுதிகளின் முன்னுரிமை பெறுகின்றன. அவ்வாறே, ஏரிகள் அனைத்திற்கும் 3 ஆவது பகுதியில் 93 ஏரிகளுக்கும், 4 ஆவது பகுதியில் 73 ஏரிகளுக்கும் தண்ணீர் விடப்பட்டது.

1 ஆவது 2 ஆவது, பாசனப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த ஆயக்கட்டு தாரர்களிடமிருந்து தொடர்ந்து முறையீடுகள் வந்தன. மாவட்ட ஆட்சியரும் பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகளும் பார்வையிட்ட பின்னர், முதல், இரண்டாவது பாசனப் பகுதிகளில் அருகில் உள்ளதும் பிரதான கால்வாயிலிருந்து நேரடியாக நீர் பெறுவதுமான ஏரிகள் சிலவற்றிற்கு நீர் விட முடிவு செய்யப்பட்டது. அவ்வாறே, முதல் பகுதியில், 29 ஏரிகளுக்கும் (66 ஏரிகளில்) இரண்டாவது பகுதியில் 19 ஏரிகளுக்கும் (75 ஏரிகளில்) நீர் விட அனுமதிக்கப்பட்டது. இந்த ஏற்பாட்டில் பாசனத்திற்கு நீர் விடுவது 15—3—1990 அன்று நிறுத்தப்பட்டது.

கோதையாறு :

96,000 ஏக்கருக்குப் பாசனமளிக்கும் கோதையாறு, பட்டணங்கால், இராதாபுரம் கால்வாய்களில் முறையே 23—6—1989, 30—6—1989, 25—8—1989 ஆகிய நாட்களில் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் திறந்து விடப்பட்டது. இவை முறையே 31—12—1989 15—3—1990 ஆகிய நாட்களில் மூடப்பட்டது.

பொன்னியாறு :

கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து பாசனத்திற்காக, வழக்கமாக, ஆகஸ்டு மாதம் முதல் நாள் நீர் திறந்துவிடப்படும். உழவர்களிடமிருந்து முறையீடுகள் வரப்பெற்றதன் பேரில், கிருஷ்ண

[1990 மே 2]

ஓடி பிரதான கால்வாய் 5—11—1989 அன்று பாசனத்திற்குத் திறந்து விடப்பட்டது. இந்த நீர்த்தேக்கத்தில் பாசனத்திற்குத் தேவையான தண்ணீர் உள்ளது.

கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத்தில் (4—11—1989 அன்று இது முடி நீர்த்தேக்க அளவை எட்டியது). உபரி நீர் சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத்தில் சேர்ந்தது. எனினும், அக்டோபர் முதல் நாளன்று பாசனத்திற்கு திறந்து விடப்பட வேண்டிய சாத்தனூர் வலது பக்கக் கால்வாய் போதுமான நீர் இல்லாததால் திறந்து விடப்படவில்லை. டிசம்பர் 15ஆம் நாள் திறந்து விடப்பட வேண்டிய சாத்தனூர் இடது பக்கக் கால்வாயும் திறந்துவிடப்படவில்லை. இருக்கின்ற நீர் சாத்தனூர், இடது பக்கக் கால்வாயின்கீழ் உள்ள ஏரிகள் சிலவற்றை நிரப்ப 4—1—1990 முதல் திறந்து விடப்பட்டது.

பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டம்.

நடப்பாண்டின் முற்பகுதியில் (1989-90), ஆழியாறு வடிநிலப் பகுதியில் உள்ள 22,348 ஏக்கர் பாசனப் பகுதிக்கு நீர் திறந்துவிட வேண்டியிருந்தது. ஆகஸ்டு 15ஆம் நாள் பாசனம் பெற வேண்டி இந்தப் பாசனப் பகுதிகள், 20—12—1989 முதல் கொண்டு பாசனம் பெற்றன; இப்பாசனப் பகுதிகளுக்கு, 4—5—1990 அன்று தண்ணீர் நிறுத்தப்படவுள்ளது. பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு நீர்த்தேக்கங்களில், நீர் இருப்பு போதுமானதாக இல்லாததாலும், தென் மேற்குப் பருவ மழை தாமதித்ததாலும், நீரைத் திறந்து விடுவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டது.

பின்னர், நீர்த்தேக்கங்களில் நீர் இருப்பு அதிகரித்ததால், நடப்பு ஆண்டின் (அதாவது 1989-90) முதல் பயிர்ப் பருவ காலத்தில் ஜூலை 1 ஆம் நாளிலிருந்து 15—11—1989 ஆம் நாளவரையில் பாசனம் பெற வேண்டிய பாலாறு வடிநிலப் பகுதியில் உள்ள 76,497 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு பரம்பிக்குளம் முதன்மைக் கால்வாய் மூலமாக (மண்டலம் 2) 8—8—1989 முதல் 22—12—1989 வரை பாசனம் பெற்றது.

மேலும், பாலாறு வடிநிலப் பகுதியில் உள்ள 60,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்புக்குப் பரம்பிக்குளம் முதன்மைக் கால்வாய் மூலமாக (மண்டலம்-3) 17—11—1989 அன்று நீர் திறந்து விடப்படுவதாக இருந்தது; பின்னர், இரண்டாம் பயிர்ப் பருவ காலத்தில் 22—12—1989 முதல் நீர் திறந்துவிடப்பட்டது; இப்பாசனப் பகுதிகளுக்கு 5—5—1990 அன்று தண்ணீர் நிறுத்தப்படவுள்ளது.

1990 மே 2]

மேற்கூறிய பாசனத்திற்காக நீர் திறந்துவிடப்பட்டதுடன், வறட்சியால் ஏற்பட்ட குடிநீர்த் தட்டுப்பாட்டைப் போக்கு வதற்காகவும் நீரின்றி வாடுகின்ற தென்னந்தோப்புகளை காப்பாற்றுவதற்காகவும், நீர்க்குட்டைகளுக்குத் தண்ணீர் விடுமாறு பொது மக்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் முதலியோரிடமிருந்து வரப்பெற்ற முறையீடுகளின் அடிப்படையில் அவ்வப்போது நீர் திறந்து விடப்பட்டுள்ளது.

முதற்பருவப் பயிர்க்காலத்தில், மொத்தமுள்ள 22.91 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பில், 22.33 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்புக்குப் பாசனத் திற்காக நீர் திறந்துவிடப்பட்டுள்ளது.

சம்பா பருவகாலத்தில் சாதாரணமாக 11.33 இலட்சம் ஏக்கர் பாசனப் பரப்பளவுக்குத் தண்ணீர் திறந்துவிட வேண்டியிருக்க வட கிழக்குப் பருவ மழை வழக்கமான அளவுக்கு இல்லாததால் 5.15 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுக்கு மட்டுமே பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் திறந்துவிடப்பட்டுள்ளது. பாசனம் அளிக்கப்படாத மொத்தமுள்ள 6.23 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் காவிரி வடிநிலப் பகுதி மட்டுமே 5.54 இலட்சம் ஏக்கராகும். (மேட்டுர் நீர்த்தேக்க ஆயக்கட்டில் 4.50 இலட்சம் ஏக்கரிலும், பவானி சாகர் நீர்த்தேக்க ஆயக்கட்டில் 1.04 இலட்சம் ஏக்கரிலும் சாகுபடி செய்யப்படவில்லை.)

இவ்வாறாகப் பெரும் பாசனம், நடுத்தரப் பாசனம் என்பதன் கீழ், சாதாரணமாக 34.29 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு பாசனம் பெற வேண்டியிருக்க 1989-90-ஆம் ஆண்டில் பாசனத்திற்காக மொத்தம் 27.48 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுக்குத்தான் தண்ணீர் திறந்துவிடப்பட்டது.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை.

மைய அரசின் விருப்பப்படி 1970ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டே பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தியும், காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வழி எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் சுழுகமான தீர்வு காண வழிவகுக்கத் தவறின. மத்திய அரசு 1986 ஜூன் 16 ஆம் நாள் நடத்திய கூட்டத்தில் நடுவர் மன்றம் ஒன்றை அமைக்க விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்குமாறு தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. இதைத் தொடர்ந்து, 1956ஆம் ஆண்டு பன் மாநில நீர்த் தகராறுகள் சட்டத்தின் 3ஆம் பிரிவின்படி, காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையை நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்புமாறு, தமிழ்நாடு 1986 ஜூன் 6 ஆம் நாள் மத்திய அரசை முறையாகக் கேட்டுக் கொண்டது. மத்திய அரசு இந்நடுவர் மன்றத்தை இன்னும் அமைக்கவில்லை.

இதற்கிடையில், தமிழ்நாடு காவிரி நீர்ப்பாசன விளை பொருட்கள், விவசாயிகள் நல உரிமைப் பாதுகாப்புச் சங்கம், காவிரி நீர்த் தகராறை நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்ப மத்திய அரசுக்குக் கட்டளையிடுமாறு கோரி, தாக்கல் செய்த ரிட் மனுவின் மீது இந்திய உச்ச நீதி மன்றம் 1988 ஜூலை 18ஆம் நாள் பிறப்பித்த ஆணையின் அடிப்படையில் தமிழ்நாடு ஆளுநர் அவர்கள், இப்பிரச்சினைக்குச் சுமுகமான தீர்வு காணும் நோக்குடன் கர்நாடக மாநில முதலமைச்சருடன் 1988 செப்டம்பரில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். ஆனால், இரு தரப்பிலும் தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும், பொதுவான உடன்பாடு எதுவும் ஏற்படவில்லை. இது குறித்து, உச்ச நீதி மன்றத்திற்கு 1988 செப்டம்பர் 30ஆம் நாள் அன்று தெரிவிக்கப் பட்டது.

தற்போதுள்ள அரசு பதவி ஏற்றதும், நமது முதலமைச்சர் அவர்களே பேச்சு வார்த்தை மூலமாக இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண மீண்டும் ஒரு முறை முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். இரு தரப்புப் பேச்சு வார்த்தைகள் 28-4-1989 அன்று நடைபெறுவதாக இருந்தது. ஆனால் பேச்சு வார்த்தை நடைபெற இருந்த சில நாட்களுக்கு முன்பாக, கருநாடக மாநிலம் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. அவ்வாறிருந்தும், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், இப்பிரச்சினைப்பற்றி விவாதிக்க ஒரு வாய்ப்பளிக்குமாறு கருநாடக ஆளுநரைக் கேட்டுக் கொண்டார். எனினும், கருநாடக மாநில ஆளுநர் அவர்கள், தன்னுடைய மாநிலம் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின் கீழ் இருக்கின்ற நிலையில் சிக்கல் வாய்ந்த, முக்கியமான கொள்கை முடிவு எடுக்க வேண்டிய ஒரு பிரச்சினைக்கு தன்னால் உறுதியான ஒரு முடிவு எடுக்க இயலாது என்றும், இரு அரசுகளின் நலனைக் கருதிப் பார்க்கையில், கருநாடகத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் இப்பிரச்சினையை விவாதிப்பது நல்லது என்றும் கருநாடக மாநில ஆளுநர் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

1989 ஜூலையில் நடைபெற்ற, சுட்டமன்ற அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் மேற்கொண்டும் காலதாமதம் செய்யாமலும், கருநாடக மாநிலத்துடன் மேற்கொண்டும் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் காத்திருக்காமலும், நடுவர் மன்றம் ஒன்றை அமைக்க மத்திய அரசை வலியுறுத்த ஒருமனதாக முடிவு செய்யப் பட்டது. அதன்படி இந்தத் தகராறை நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடுமாறு, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், அப்போதைய பிரதமருக்கு 1989 ஆகஸ்டில் கடிதம் எழுதினார். இப்பிரச்சினை நீர்வளங்கள் நிருவாக மத்திய அமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளதாக அப்போதைய பிரதமர் பதிலளித்தார்.

காவிரி நீர்த் தகராறைத் தீர்த்து வைக்க நடுவர் மன்றம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி, நமது முதல்வர் அவர்கள், தற்போதுள்ள பாரதப் பிரதமருக்கு 9-12-1989 அன்று மீண்டும் கடிதம் எழுதியுள்ளார்.

1990 மே 2]

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைப்பற்றி பேச்சு வார்த்தை நடத்திச் சுகுமரான முடிவு காண்பதற்காக தற்போதுள்ள கருநாடக மாநில முதலமைச்சர், தமிழ்நாடு மாநில முதலமைச்சருடன் பெங்களூரில் 16—2—1990 அன்று நடத்தவிருந்த கூட்டம், எதிர்பாராத சூழ்நிலைகளினால் நடைபெறவில்லை.

இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தில் விசாரணை முடிவுறாமல் இருந்த ரிட்டமனு, 26—2—1990 அன்று விசாரணைக்கு வந்தது. மார்ச்சு மாதத்தில், காவிரி வடிநிலப் பகுதியில் அமைந்த மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களிடையே பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதன் மூலமாக, இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண மீண்டும் ஒரு முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று நீதிமன்றத்தில் இந்தியத் தலைமைச் சட்ட முகவர் தெரிவித்தார். உச்ச நீதிமன்றம் இவ்வழக்கை 24—4—1990 வரை ஒத்தி வைத்ததுடன், இதற்கிடையில் பேச்சு வார்த்தை மூலமாக தீர்வு காணப்படவில்லை என்றால், நீதிமன்றம், இப்பிரச்சினையைத் தகுதி அடிப்படையில் விசாரணை செய்து முடிவு எடுக்கும் என்றும் உத்தரவிட்டது.

காவிரி நீரைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவது பற்றி விவாதிக்க, மத்திய அரசு, வடிநிலப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மாநிலங்களின் கூட்டத்தைப் புதுடில்லியில் 5—4—1990 அன்று நடத்தியது. அதில் தொடர்புடைய நான்கு மாநிலங்களின் முதல்வர்களும் கலந்துகொண்டனர். அதைத் தொடர்ந்து மீண்டும் 19—4—90 அன்று தமிழ்நாடு-கருநாடக மாநில முதல்வர்கள் சென்னையில் கலந்துரையாட உள்ளனர். பின்னர் வடிநிலப் பகுதியைச் சேர்ந்த நான்கு மாநில முதல்வர்களும் மைய நீர்வள அமைச்சர் முன்னிலையில் 20—4—1990 அன்று சென்னையில் கலந்துரையாட உள்ளனர். இம்முயற்சியில் வெற்றி பெறவில்லைபானால் உடன் இப் பிரச்சினையை நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டும் என நாம் வலியுறுத்துவோம்.

கிருஷ்ணா நதி நீர் வழங்கல் திட்டம்.

சென்னை மாநகருக்கு வழங்கப்படும் குடிநீர் அளவை அதிகரிக்கும் பொருட்டு, கிருஷ்ணா நதியிலிருந்து 15 டி.எம்.சி. தண்ணீர் பெறுவதற்கான இணைத் திட்டமாக, ஆந்திர-மாநில எல்லையில், தெலுங்கு கங்கைத் திட்டத்தின் முக்கியக் கூறுகளைச் செயலாக்குவதற்காக, தமிழ்நாடு அரசு 1983 ஏப்ரலில் ஆந்திர மாநில அரசுடன் ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்துக் கொண்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, ஆந்திர மாநிலத்தில் மேற்கொள்ளக் கூடிய பணிகளுக்காகும் செலவில் ஒரு பகுதியைத் தமிழ்நாடு மாநிலம் ஏற்க வேண்டும். நீர் வருகையில் ஏற்படும் இழப்பு நீங்கலாக ஆண்டொன்றுக்கு 12 டி.எம்.சி. நீர், சென்னைக் குடிநீர் வழங்கு திட்டத்திற்காக, ஆந்திர மாநில தமிழ்நாடு மாநில எல்லையில் வழங்கப்படும்.

[1990 மே 2]

2. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான வீதங்களில் மதிப்பிடப் பட்ட, “சோமசீலா-நிலை-2” பணிகள் உட்பட, ஆந்திர மாநில எல்லை வரையில் மேற்கொள்ளப்படும் நீர் வரத்துப் பணிகளுக்காகும் மொத்தச் செலவு ரூ. 996 கோடி எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இச் செலவுத் தொகையில் தமிழ்நாட்டின் பங்கு ரூ. 252.05 கோடி என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இத் தொகையில், தமிழ்நாடு 1985 வரையில் ரூ. 47 கோடி கொடுத்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு நிதி வழங்கும் முறையை முடிவு செய்வதில் இக்கட்டான நிலை காணப்பட்டதால், பணி முன்னேற்றம் தடைப்பட்டது.

3. தற்போதுள்ள அரசு பதவியேற்றவுடன், நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள், ஆந்திர மாநில முன்னாள் முதலமைச்சரை இந்த இக்கட்டான நிலையை மாற்றும் பொருட்டு ஐதராபாத்தில் சந்தித்தார். பேச்சு வார்த்தைக்குப் பின்னர், கீழ்க் காணும் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன:—

1. ஆந்திர மாநிலத்தில் பாசனப் பணியைத் தொடங்கவும் சென்னை மாநகருக்கு 1992-93 ஆம் ஆண்டிற்குள் குடிநீர் வழங்கவும் ஆந்திர மாநில அரசு தெலுங்கு கங்கைத் திட்டத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் செயலாக்கும்.

2. தமிழ்நாடு அரசு உடனடியாக ரூ. 30 கோடியும், 31—3—1990ஆம் நாளுக்கு முன்னர் ரூ. 30 கோடியும் வழங்கும்.

3. ஒப்பந்தத்தில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, திட்டக் கூறுகள் வாரியான பங்குத் தொகை வழங்குவதைப் பொறுத்த மட்டில் 1990-91 முதல் இத்திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவை ஆந்திர மாநிலமும், தமிழ்நாடு அரசும் சமமாக ஏற்கும்.

4. மேற்கூறிய முடிவைத் தொடர்ந்து, செலவுத் தொகையில் தமிழ்நாட்டின் பங்குத் தொகையாக, ரூ. 30 கோடி, 27—6—1989 அன்று ஆந்திர மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 1989 டிசம்பர் வரையில் ஆந்திர மாநில அரசுக்கு ஏற்பட்ட மொத்தச் செலவு ரூ. 317.11 கோடியாகும். இதில், தமிழ்நாட்டின் பங்கு சுமார் ரூ. 83.61 கோடியாகும்.

5. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் 4—2—1990 அன்று, ஐதராபாத்தில், ஆந்திர மாநிலத்தின் தற்போதைய முதலமைச்சர் அவர்களுடன் கலந்துரையாடியபோது, திட்டத்தை விரைந்து செயலாக்குவதற்காக, தமிழ்நாட்டின் பங்குத் தொகையில், ஆந்திர மாநிலத்திற்கு, 31—3—1990ஆம் நாளுக்கு முன்னர் மேலும் ரூ. 15 கோடி வழங்க ஒப்புக் கொண்டார். அதன்படி, தமிழ்நாடு அரசு, ஆந்திர மாநிலத்திற்கு ரூ. 15 கோடி வழங்கியது. 1988—89ஆம் ஆண்டிற்குரிய வீதங்களின்படி

1990 மே 2]

ரூபாய் 252.05 கோடி பங்குத் தொகையில், ஆந்திர மாநில அரசுக்கு இதுவரை வழங்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை ரூ. 92 கோடியாகும்.

6. ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து அலுவலர்கள் குழு ஒன்று 31—3—1990 அன்று சென்னைக்கு வந்து, தெலுங்கு கங்கைத் திட்டத்திற்குரிய பணி விவர அட்டவணை, நிதித் தேவைகள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களை நமது முதலமைச்சரிடம் தெரிவித்தது.

தமிழ்நாடு எல்லையில் பணிகள்.

(1) தமிழ்நாடு எல்லையிலிருந்து பூண்டி வரையில் கால்வாய் அமைக்கும் பணி, (2) பூண்டி நீர்த்தேக்கத்தின் முழு நீர்த்தேக்க அளவை இரண்டு அடி அதிகரிக்கும் பணி, (3) புழலேரியின் முழு நீர்த்தேக்க அளவை 2 அடி அதிகரிக்கும் பணி, (4) செம்பரம்பாக்கம் ஏரியின் முழு நீர்த்தேக்க அளவை 2 அடி அதிகரிக்கும் பணி, (5) பூண்டி நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து செம்பரம்பாக்கம் ஏரிக்கு இணைப்புக் கால்வாய் அமைத்து, அதனை 3 பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒரு வட்டத்தின் நிருவாகப் பொறுப்பின் கீழ் கொண்டுவரும் பணி ஆகிய பணிகளைத் தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொண்டுள்ளது.

வன நிலங்கள் தவிர மாநில எல்லையிலிருந்து பூண்டி நீர்த்தேக்கம் வரையில் கால்வாயின் முழு நீளத்திற்கும் நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும் பணி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 25.275 கி.மீ. நீளத்திற்குக் கால்வாய் அமைக்க வேண்டியிருக்க, 0. கி. மீட்டருக்கும் 24 கி. மீட்டருக்கும் இடையே பல்வேறு இடங்களில் கால்வாய் வெட்டும் பணி நடந்தேறி வருகிறது. கால்வாயில் ரூ. 44 கோடிச் செலவில் மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டுமானப் பணிகளில், 36 பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன, அவற்றில் 27 பணிகள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய 9 பணிகள், பல்வேறு நிலைகளில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. பூண்டி நீர்த்தேக்கத்தின் முழு நீர்த்தேக்க அளவை அதிகரிப்பதற்காக நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும் பணி முடிக்கப்பட்டு, தற்போது கட்டுமானப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. புழலேரி செம்பரம்பாக்கம் ஏரி ஆகியவற்றின் முழு நீர்த்தேக்க அளவையும் இணைப்புக் கால்வாயின் உயரத்தையும் அதிகரிக்கும் பணிக்காக, தேவைப்படும் அளவிற்கு நிலவரைபட விவர அட்டவணைகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1989-90ஆம் ஆண்டிற்கென கருதப்பட்ட திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 400 இலட்சமாகும். இதில் 1990 பிப்ரவரி வரையில் ஏற்பட்டச் செலவு ரூ. 368 இலட்சமாகும். இத் திட்டத்தை தொடங்கியது முதல் (அதாவது 1983 முதல்) ஏற்பட்ட மொத்தச் செலவு ரூ. 1991 இலட்சமாகும்.

[1990 மே, 2]

இடைக்கால நடவடிக்கையாக, கிருஷ்ணா நதி நீர் வழங்கும் திட்டக் கால்வாய் வழியாக, ஆரணியாற்றிலிருந்து மழை நீரைக் கொரட்டலையாற்றுக்குத் திருப்பி விடுவதென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பணிகள் முடிக்கப்பட்டன. கடந்த வடகிழக்குப் பருவ மழையின்போது ஆரணியாற்றிலிருந்து சுமார் 300 மி.க. அடி மழை நீர், கொரட்டலையாற்றுக்குத் திருப்பி விடப்பட்டு, அதன் மூலம், சென்னை மாநகருக்கு வழங்கப்படும் குடிநீர் அளவு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கால்வாய் அமைப்புப் பணியின் தற்போதைய நிலையையும், சென்னை மாநகரின் குடிநீர் நிலை ஆண்டுக்கு ஆண்டு மோசமடைந்து வருவதையும் ஆராய்ந்த பின்னர், பாசன நீர் ஆதாரங்கள் குழு, கிருஷ்ணாநதி நீர் வழங்குத் திட்டத்தின் 1ஆம் நிலைப் பணியை 3/93-க்குள்ளும், II ஆம் நிலைப் பணியை 3/96-க்குள்ளும் முடிக்க எவ்வளவு நிதி தேவைப்படும் என்பதையும் எவ்வளவு பணியாளர் தேவைப்படுவர் என்பதையும் கணக்கிட்டுள்ளது. மொத்தச் செலவுத் தொகையில், தமிழ்நாட்டுக்குரிய பங்குத் தொகையில் ஒரு பகுதியை, குறித்த காலத்தில் ஆந்திர மாநில அரசு பெற்றுக் கொண்ட பின்னர், இது தொடர்பாக மேற்கொள்ளும் பணிகளில் முன்னேற்றம் தெரிவதாலும், மேலும் 3/93க்குள் கிருஷ்ணா நதி நீரை வழங்குவதற்காக ஆந்திர மாநில அரசு உறுதியளித்துள்ளதாலும், கிருஷ்ணா நதி நீர் வழங்குத் திட்டத்தின் 1ஆம் நிலைப்பணியை 3/93க்குள் நாம் முடிக்க இயலும் என்று நம்புகின்றோம். ஆகவே, மேற்படி குழு, கூடுதல் பணியாளர்களுடன் 1990-91-ஆம் ஆண்டிற்கென்று வரவு-செலவுத்திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டில் ரூ. 22.4 கோடி அனுமதிக்க பரிந்துரைத்துள்ளது. மாநிலத் திட்டக் குழு 11-12-1989 அன்று கலந்து பேசி கிருஷ்ணா நதி நீர் வழங்குத் திட்டத்திற்காக 1990-91-ஆம் ஆண்டிற்கென ரூ. 10 கோடி வழங்கப் பரிந்துரைத்தது.

பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டம் :

பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறுத் திட்ட ஒப்பந்தத்தின் 5-சி பிரிவில் வகை செய்துள்ளவாறு ஒப்பந்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளை ஆய்வு செய்வதற்காகத் தமிழ்நாடு மாநிலப் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர், கேரள மாநில பாசனத்துறை அமைச்சர் ஆகியோருக்கிடையே இணக்கப் பேச்சு வார்த்தைகள் சென்னையில் 1989 டிசம்பர் 21, 22 தேதிகளில் நடைபெற்றன. அப்போது துறை அதிகாரிகளும் இப்பேச்சு வார்த்தையில் கலந்து கொண்டனர். மேற்கொண்டும் பேச்சு வார்த்தைகளைத் திருவனந்தபுரத்தில் விரைவில் தொடரலாம் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

1990 மே 2]

ஆய்வுப் பிரிவு.

பொதுப்பணித்துறையின் ஆய்வுப் பிரிவு, தலைமைப் பொறியாளர் ஒருவரின் தலைமையில் 1975-ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. பொதுப்பணித்துறையைச் சேர்ந்த இப் பிரிவு நீரின் அளவைக் கணக்கிட்டு நீர்வளத்தை மதிப்பிடுவதன் மூலம், வெவ்வேறு வடிநிலப் பகுதிகளிலுள்ள நீர் வளத்தை மதிப்பிடுவதோடு, பெரிய, நடுத்தர, சிறிய, சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டங்களைத் தயாரிக்கும் பணியையும், வண்டலை அகற்றிச் சீரமைக்கும் திட்டப்பணிகளையும் கவனித்து வருகிறது. ஐரோப்பிய பொருளாதாரச் சமூக நிதி உதவித் திட்டத்தின் கீழ் ஏரியை நவீனப்படுத்தும் திட்டங்களின் ஆய்வுப் பணியையும் இந்தப் பிரிவு மேற்கொள்கிறது.

2. தற்போது 16,722 ஏக்கர் பாசனப்பகுதிக்குப் பயனளிக்கும் ரூ. 40.3 கோடி செலவிலான இரு நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களும் 84,864 ஏக்கர் பாசனப் பகுதிக்குப் பயனளிக்கும் ரூ. 241.80 கோடி செலவிலான 33 சிறுபாசனத் திட்டங்களும் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன.

3. மேற்கூறியவற்றுடன் ரூ.252.63 கோடி செலவிலான 12 பாசனத் திட்டம் தொடக்க அறிக்கைகள் அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அரசின் ஒப்புதல் கிடைத்தவுடன் விரிவான ஆய்வுப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

4. இந்த நிதியாண்டில் (1990-91), 22 சிறிய மற்றும் நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களை ஆய்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அத்துடன் இதே கால அளவில் 22 சிறிய மற்றும் நடுத்தரப் பாசன ஆய்வுகளை இறுதியாக்க வேண்டும் என்றும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றன.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றுடன் மொத்தம் 1,25,594 ஏக்கர் பரப்புடைய பாசனப் பகுதிக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் ரூ. 68.50 கோடி செலவிலான இரண்டு பாசன நவீனத் திட்டங்கள் அதாவது (1) கோதையாறு நவீனத் திட்டமும் (2) பொன்னியாறு நவீனத் திட்டமும் அமெரிக்க நாட்டு உதவியைப் பெறுவதற்காக, அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆண்டு திட்டத்தில் (1990-91) 6 சிறுபாசனத் திட்டங்களும், ஒரு சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டமும் அனுமதிக்காக சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டத்தின் கீழ், ரூ. 14.480 கோடி செலவில் 94 திட்டங்களுக்கான மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு, அனுமதிக்காக அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில்,

[1990 மே 2]

37 திட்டங்களை நில நிருவாக ஆணையாளர் அரசுக்குப் பரிந்துரைத்துள்ளார். இத்துடன், வறட்சிப் பகுதித் திட்டத் தின் கீழ் ரூ. 4.77 இலட்சம் செலவிலான ஒரு திட்டமும் அரசுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், ரூ. 8.35 கோடி செலவிலான 102 சிறப்புச் சிறுபாசனத் திட்ட மதிப்பீடுகள் ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுத்துவதற்காக தலைமைப் பொறியாளருக்கு (சிறு பாசனம்) அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஆண்டு நவீனப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருந்த, 93 பொதுப்பணித்துறை ஏரிகள், முன்னாள் ஜமீன் ஏரிகளில், 85 ஏரிகளை ரூ. 24.57 கோடி செலவில் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூக நிதி உதவியுடன் நவீனப்படுத்துவதற்கான மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும், இந்த நிதியாண்டில் (1990-91) 176 புதிய சிறப்புச் சிறுபாசனத் திட்டங்களை ஆய்வு செய்யும் பணியை மேற்கொள்ளவும், ஏற்கெனவே ஆய்வு செய்யப்பட்ட 132 சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்ட ஆய்வுகளை இறுதியாக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1990-91ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் நிலத்தடி நீர் ஆய்வு :

சுமார் 52 நீர்த்தேக்கங்களையும் 39,000-க்கும் சிறிது அதிகமான ஏரிகளையும் கட்டியதன் மூலம் பயன்படுத்தத்தக்க நில மேற்பரப்பு நீரைப் பெரும்பாலும் பயன்படுத்திய சில மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு ஒன்றாகும். இம்மாநிலத்தில் சுமார் 52 நீர்த்தேக்கங்கள், 39,000-க்கும் மேற்பட்ட ஏரிகள் ஆகியவற்றின் மூலம் நிலமேற்பரப்பு நீர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில், தற்போதுள்ள சுமார் 17 இலட்சம் பாசனக் கிணறுகளில், சுமார் 12.60 இலட்சம் பாசனக் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கி பெருமளவுக்கு நிலத்தடி நீர் ஆதாரங்களையும் தமிழ்நாடு பயன்படுத்தியுள்ளது. எனவே, மேற்கொண்டும் நீர் ஆதாரங்களை மேம்படுத்த, அறிய்யல் ரீதியில் நிலத்தடி நீராய்வினை மேற்கொள்வதும், நவீன நீர் ஆய்வுத்தொழில் நுட்ப உத்திகளைப் பின்பற்றுவதும், நீர் நிருவாக நடைமுறைகளை மேற்கொள்வதும், நீர்வளம் பாதுகாப்பு முறைகளைக் கையாளுவதும் இன்றியமையாததாகிறது.

2. 1966-லிருந்து 1972 வரையிலான ஆண்டுகளில், ஐக்கிய நாட்டு வளர்ச்சித் திட்ட உதவியுடன், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வடிநிலப் பகுதி வாரியாக நிலத்தடி நீர் பற்றிய ஆய்வினை விரிவாக மேற்கொண்ட மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு முதல் மாநிலமாக விளங்கியது. 1970 நவம்பரில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலத்தடி நீர் இயக்ககம், தமிழ்நாடு முழுவதிலும் நிலத்தடி நீர் குறித்த நுண்ணாய்வினை விரிவாக மேற்கொண்டு, மத்திய

1990 மே 2]

அரசு கருத்துத் தெரிவித்த விதிமுறைக்கோட்பாடுகளை பின்பற்றி ஒவ்வொரு வளர்ச்சி வட்டாரத்திற்கும் நிலத்தடி நீராதாரம் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு மதிப்பிடப்பட்ட ஆண்டு மறுசெறிவோடு ஒப்பிடுகையில் தற்போதைய நீர் பயன்பாட்டு அளவிற்கேற்ப வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் மூன்று வகையாக கருப்பு, சாம்பல், வெண்மை என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் சிறு பாசனத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த நிலத்தடி நீரை எடுக்க அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது. வணிக வங்கிகள், நிலவள மேம்பாட்டு தொடக்க வங்கிகள் போன்ற நிதியுதவி நிறுவனங்கள் மூலம் வேளாண்மை, ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியிடமிருந்து மறு நிதியுதவியைப் பெற இது உதவுகிறது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து துணை வடிநிலப் பகுதிகளுக்கும் உரிய வடி நிலப்பகுதி ஓரளியான நீர் மண்ணியல் ஆய்வு குறித்த தகவல் விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மிகவும் பயன்தரத்தக்க இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் தொகுக்கப்பட்டு, அவை ஆவணங்களாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நிலத்தடி நீராதார மதிப்பீட்டை நாளது வரையிலாக்குவதற்கும், குறித்த காலத்திற்கு ஒரு முறை நிலத்தடி நீரை எடுப்பதற்கும் நிலத்தடி நீர் கண்காணிப்புப் பணி தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

தற்போது, நிலத்தடி நீரின் தன்மை குறித்து ஆய்வு செய்வதற்கு பாதுகாக்கப்பட்ட வெவ்வேறு கிணறுகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தண்ணீர் மாதிரிகளை ஆய்வு செய்வதற்கு, சென்னை யில் ஒன்றும் தஞ்சாவூரில் ஒன்றுமாக, மண்ணியல், இரசாயன ஆய்வுக் கூடங்கள் இரண்டு மட்டுமே தற்போது இருக்கின்றன. தொழில் மயமாக்கப்பட்டு வருவதன் காரணமாகவும், தற்போதுள்ள நவீன வேளாண் நடைமுறைகள், மக்கள் தொகை பெருக்கம் ஆகியவற்றின் காரணமாகவும், கடந்த சில ஆண்டுகளில் சுற்றுப்புறச் சூழலில் பெருமளவு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவை குறித்து மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, ரூ. 7.00 இலட்சம் செலவில், மதுரை, நிலத்தடி நீர் வட்டத்தில் 1990-91ஆம் ஆண்டில் மேலுமொரு மண்ணியல் இரசாயன ஆய்வுக் கூடமொன்றை ஏற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது; அச்செலவில், ரூ. 4.50 இலட்சமும் 1990-91ஆம் ஆண்டில் செலவிடப்படும்.

3. பொதுப்பணித் துறையின் நிலத்தடி நீர்ப்பிரிவில் தொலைதூர இயற்கை வள ஆய்வுத் தொழில் நுட்ப உத்திகளைப் பயன்படுத்தி அனைத்து வசதிகளையும் கொண்ட தொலை தூர இயற்கைவள ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. நிலத்தடி நீர் ஆதாரத்தை மதிப்பிடுவதற்கான வரை படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் 1,50,000 என்ற அளவில் செயற்கைக் கோள் படங்களையும் விமானத்திலிருந்து எடுக்கின்ற ஒளிப்படங்களையும் பயன்படுத்தி நிலப்பிரப்பியல்

மண்ணியல் (ஜியோமார்பாலஜி) வரைபடம் பயன்பாட்டு வரைபடம், மண்ணின் தனிச் சிறப்புக் கூறுகள் பற்றிய (விவிலகமென்ட்) நிலம்) வரைபடம் ஆகியவை வட்டம் வாரியாக தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வரைபடங்கள், நிலத்தடி நீர் மேம்பாட்டுக்குச் சாதகமான பகுதிகளைக் கண்டறிய உதவுகின்றன.

4. ஐக்கியநாட்டு வளர்ச்சித் திட்ட நிதி உதவியுடன், நில மேற்பரப்பு நீர், நிலத்தடி நீர் ஆகிய இருவகை நீராதாரங்களையும் வடிநிலம் வாரியாக மதிப்பீடு செய்யும் பணியை நிலத்தடி நீர்ப்பிரிவில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள நீரியல் ஆய்வு நிறுவனம் மேற்கொண்டுள்ளது. பெரியாறு, வைகை, தாமிர பரணி, பொன்னியாறு ஆகிய வடிநிலப் பகுதிகளில் ஆய்வுப்பணி முடிக்கப்பட்டு, அறிக்கைகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. 1988-லிருந்து 1990 வரையிலான ஆண்டுகளில் பாலாறு வடிநிலப்பகுதியில் இத்தகைய ஆதார மதிப்பீட்டுப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

5. இத்துடன் பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்த நிலத்தடி நீர்ப்பிரிவு, பின்வரும் தனி ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது.

(அ) தொழிற்சாலைக் கழிவு நீர் காரணமாகவும், இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதன் காரணமாகவும் ஏற்படும் மாசுக்கேட்டினைக் கண்டறிந்து, மதிப்பிடுதல்.

(ஆ) செயற்கை முறையில் மீண்டும் நிலத்தடி நீரில் மறுசெறிவு ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பு தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுதல்.

(இ) கடலோரப்பகுதிகளில், நன்னீர் கிடைக்கின்ற பகுதிகளில் கடல் நீர் உட்புகுந்து கலந்துவிடுவதைக் கண்காணித்தல்.

(ஈ) பெரிய பாசனப் பகுதிகளிலும் ஏரி பாசனப் பகுதிகளிலும் நிலத்தடி நீராதாரத்தை மதிப்பிடுதல்.

6. (அ) 119 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் கருப்பு, சாம்பல் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளவற்றின் நிலத்தடி நீர் குறித்து தீவிர ஆய்வை, மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த விரிவான ஆய்வை 1990 ஏப்ரலிலிருந்து மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது. முனைப்பான, சிறப்பு ஆய்வின் மூலம் இப்பகுதிகளுக்குள் அமைந்துள்ள நிலத்தடி நீர் ஆதார இடங்களைக் கண்டறிய முடியும்.

(ஆ) இதுவரை சேகரிக்கப்பட்ட நீர்வள ஆதாரம் பற்றிய தகவல்கள் அனைத்தும், நீராதார நிலையத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள கணினியுடன் கூடிய தகவல் தொகுப்புவைத் தீவிர ஆவணமாக்கப்பட்டுள்ளன. இப்புள்ளி விவரங்களைப் பயன்படுத்தும் விரும்பும் முகவரமைப்புகள், தேவையானபோது இவற்றைப் பெறத்தக்க வகையில் அவை தொகுக்கப்பட்டு ஆவணமாக்கப்பட்டுள்ளன.

1990 மே 2]

(இ) குறைந்த கட்டணத்தில் நவீன அறிவியல், மின்னணுவியல் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி எந்தெந்தப் பகுதிகள் கிணறு தோண்டுவதற்குப் பொருத்தமான இடங்கள் என்கிற தகவல்களைப் பரிந்துரைப்பதற்கு உழவர்களுக்கும், பொது மக்களுக்கும், அரசுத் துறைகளுக்கும் ஆலோசனை கூறப் படுகிறது. உழவர்கள் பலர் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெற்றுள்ளனர். பொய்த்த கிணறுகளைத் தோண்டுவது குறைந்ததால் வீண் செலவும் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. நிலத்தடி நீர், மழை பெய்வது ஆகியவை குறித்த மாதாந்திர செய்தி வெளியீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு பயன்படுத்தும் முகவரமைப்புக்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுகின்றன. வறட்சி ஏற்படும் காலங்களில் நிலத்தடி நீர் அளவு குறைந்து, தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்படக் கூடிய பகுதிகளைக் கண்டறிந்து நிவாரண நடவடிக்கைத் திட்டத்தின் கீழ் குடிநீர் வழங்கு திட்டங்களுக்கு அனுமதி அளிக்குமாறு அரசுக்குப் பரிந்துரைக் கப்படுகின்றது. குட்டைகள் அமைப்புத் திட்டத்திற்கான வழி முறைக் கோட்பாடுகளும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் சுருத்தரங்குகள் ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமாகவும் நிலத்தடி நீர் மேம்பாட்டுப் பணியில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை வரவழைத்து, இக்கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொள்ளச் செய்வதன் மூலமாகவும், ஏனைய பயன்பாட்டு முகவரமைப்புகளுக்கு, இத்துறையின் கண்டுபிடிப்புகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இத்தகவல்கள், சிறந்த உற்பத்தித் திறனை உறுதி செய்வதற்கு பயனுடையவையாக இருக்கின்றன.

இந்நிலையம் தற்காலிகமாகச் சென்னையில், நிறுவப் பட்டது. பின்னர் 25-11-1987 அன்று திருச்சிராப்பள்ளி தூவாக்குடியிலுள்ள காவிரி வளாகத்திற்கு நிரந்தரமாக மாற்றப் பட்டது. இந்நிலையம், அனைத்து நவீன வசதிகளையும் கொண்ட பயிற்சி நிலையமாக மேம்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ரூ. 400 இலட்சம் செலவில் காவிரி வளாகத்தில் கட்டப்பட்ட இப்பயிற்சி நிலையத்தை 29-1-1990 அன்று மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள்.

திருச்சிராப்பள்ளி வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி, பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம், அண்ணா பல்கலைக் கழகம், வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றிலுள்ள வசதிகளையும் சிறப்பறிவுத் திறனையும், இந்தப் பயிற்சி நிலையம் பயன்படுத்திக்கொள்கிறது.

இத்துறைக்குள்ளேயே பல்வேறு பாடத் திட்டங்கள் குறித்த பயிற்சி வகுப்புகளைக் கொண்டுள்ள இப்பயிற்சிப் பிரிவுகள் செயல்முறை நிலையில், இளநிலை, நடுத்தர நிலை, முதுநிலை அலுவலர்களுக்குப் பாசனம், வேளாண்மை, வேளாண்மைப் பொறியியல் ஆகிய துறைகளில் பணியில் இருப்பவர்களுக்கான பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்துகிறது. இவை தவிர உழவர்களுக்கு பயிற்சி-செய்முறை விளக்கத் திட்டங்களிலும், பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது.

[1990 மே 2]

இதுவரையில் சுமார் 3,924 பணியாளர்கள் இப்பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். இப்பயிற்சி நிலையம் பின்வரும் ஆலோசனைப் பணிகளையும் புரிந்து வருகிறது. அவையாவன :

வெவ்வேறு மாவட்டங்களில் நடைபெற்றபாசனம் குறித்த கருத்தரங்குகளில் நிலத்தடி நீராதாரங்கள், நிலத்தடி நீர் கிடைப்பதற்குச் சாதகமான பகுதிகள், கிணறு வெட்டுவதற்கு ஏற்ற இடங்கள் பொதுப்பணித்துறையின் நிலத்தடி நீர் ஆய்வுப் பிரிவு வழங்குகிற ஆலோசனைகள் ஆகிய தகவல்கள் அடங்கிய கையேடுகளை வெளியிடுவதன் மூலம் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டங்களின் நிலத்தடி நீர் நிலைமைகள் பொது மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள தண்ணீர் தேவையை நிறைவேற்று வதற்கு இயன்ற அனைத்து நவீன தொழில் நுட்ப உத்திகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பாசன-நிருவாக பயிற்சித் திட்டத்தின் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் நிதியுதவியுடன் நம் நாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ஐந்து நிலையங்களிலும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள துவாக்குடி பாசன நிருவாக பயிற்சி நிலையமும் ஒன்றாகும். இத்திட்டத்தின் கால அளவு 1983 செப்டம்பரிலிருந்து 1990 செப்டம்பர் வரையிலானதாகும். அதன் பிறகு, இந்நிலையம் மாநில அரசின் பொதுப்பணித்துறையின் கீழ் தொடர்ந்து செயல்படும். பொதுப்பணித்துறை, அரசு செயலாளரின் தலைமையின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட நிருவாகக் குழு ஒன்று இந்த நிலையத்தை நிருவகிக்கிறது.

நோக்கங்கள் :

திட்டமிடுபவர், நிருவாகி, வடிவமைப்பவர், கிராமப் பொருளியல் நூலார், உழவர் உட்பட வயலில் பணிபுரியும் பணியாளர்கள் உட்பட வேளாண்மைப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவருக்கும் போதுமான பயிற்சி அளிப்பதும் உரிய அளவிற்குத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதற்காகப் பாசன நிர்வாகத்தில் நவீனத் தொழில் நுட்ப உத்திகளை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதும் இந்நிலையத்தின் நோக்கமாகும்.

(i) பெரியாறு வைகைத் திட்டம்— பணியிடைப் பயிற்சி :

உலக வங்கி நிதியுதவியுடன் மேற்கொள்ளப்படும் பெரியாறு வைகைத் திட்டத்தின் இரண்டாம் நிலைப் பணியின் ஒரு பகுதியாக, இந்நிலையம், திட்ட இளநிலை அதிகாரிகளுக்காகத் தொகுதி தொகுதியாகப் பயிற்சி வகுப்புகளை வடிவமைத்து

1990 மே, 2]

நிறுவி நிறைவேற்றியுள்ளது. 20 திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டு, இத்திட்டத்தைச் சேர்ந்த 600 இளநிலை அலுவலர் களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

(ii) தேசிய நீர் நிருவாகத்திட்டம்—பணியிடைப் பயிற்சி:

இந்நிலையம், இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் பயிற்சித் திட்டங் களை வடிவமைத்து நிறுவுவதில் ஆலோசனை வழங்கும் நிறுவனமாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய நீர் நிருவாகத் திட்டத்தின்கீழ் சாத்தனூர் துணை திட்டப் பணி தொடங்கப்பட்டு, நடைபெற்று வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் பணியாளர்களுக்குப் பணியிடைப் பயிற்சி அளிப்ப தற்கு, தேவை அடிப்படையிலான பயிற்சி தற்போது தொடங்கப் பட்டுள்ளது.

தேசிய நீர் மேலாண்மைத் திட்டம்.

இத்திட்டம் இந்தியாவில் தென் மாநிலங்களாகிய தமிழ்நாடு, ஆந்திரப்பிரதேசம், கருநாடகம் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களில் 1986-87 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. இதன் தொடர் பாக ஒரு திட்ட ஒப்பந்தம் உலக வங்கி, இந்திய அரசு மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்களுக்கிடையே 28-1-1987 ஆம் ஆண்டு கையெழுத்தாகியது.

தற்பொழுதுள்ள நீர்பாசன அமைப்புகளில், மேலும் நம்பக மான முறையிலும், முன் அறியக் கூடிய வகையிலும், ஆயக்கட்டு முழுவதற்கும் சரிசமமான முறையில் பாசன நீர் விநியோகிப் பதன் மூலமும், “உற்பத்தி திறனை அதிகரித்து, பண்ணை வரு வாயை” அதிகரிக்கச் செய்வதே இத்திட்டத்தின் தலையாய நோக்கமாகும். பயிர் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அளவு நீர் வழங்கப்படுவதை உறுதிசெய்யும் வகையில், நவீன நடைமுறை பராமரிப்பு முறைகள் ஆகியவற்றைத் திட்டமிடுதல், செயல் படுத்தல், கண்காணித்தல், ஆகியவற்றிற்குத் தேவையான திறனைப் பெருக்க, நம் மாநிலத்திற்கு இத்திட்டம் மிக உதவியாக இருக்கும். இத்திட்டத்தின் கீழ் 1986 ஆம் ஆண்டு விலை விகி தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எக்டேர் ஒன்றுக்கு ரூ. 2,500 வீதம் செலவிடப்பட வேண்டுமென வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. சாத்தனூர் துணைத் திட்டம்.

2. தோதையாறு துணைத் திட்டம்.

3. தாமிரபரணி துணைத் திட்டம்.

[1990 மே, 2]

4. அமராவதி துணைத் திட்டம்.
5. கம்பம் பள்ளத்தாக்கு துணைத் திட்டம்.
6. சேத்தியா தோப்பு துணைத் திட்டம்.
7. மருதாநதி துணைத் திட்டம்.

மேற்கண்ட திட்டங்களை மொத்தம் 1,53,146 ஏக்கடேர் பரப்புள்ள பாசன பகுதிகளில் செயல்படுத்த ரூ. 52.70 கோடி ஒட்டுமொத்தத் தொகைக்கு நிறுவாக ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

2. துணைத் திட்டங்களின் செயல் முன்னேற்றம்.

சாத்தனூர் துணைத் திட்டம் :

இத்திட்டத்தை செயலாக்க நான்கு உப கோட்டங்களுடன் ஒரு கோட்டம் அமைக்க ஆணை வழங்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது.

1988-89 ஆம் நிதியாண்டில், இவ்வுப திட்டத்தின் கீழ், குளங்கட்கு தண்ணீர் வரத்துக்காக புதிய இணைப்புக் கால்வாய் அமைத்தல், மதகுகளைப் புனரமைத்தல், கால்வாய்களுக்கு லைனிங் செய்தல், அரசு அலுவலர் குடியிருப்புகள் கட்டுதல், முக்கிய கட்டுமானத் தளவாடக் கருவிகள், மற்றும் இயந்திரங்கள் வாங்குதல் ஆகியவைகளுக்கு ரூ. 32.99 இலட்சம் மதிப்புள்ள பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

நீர் முறைப்படுத்தும் குறுக்கு மதகுகள் அமைத்தல், மதகுகள், வடிகால்கள் நீர் வழிந்தோடும் கட்டுமானங்களை புனரமைத்தல், குளங்கட்கு நீர் வரத்துக்காக இணைப்பு கால்வாய் அமைத்தல், சாத்தனூர் வலது மற்றும் இடதுபுற கால்வாய்களுக்கு மதகுகள் அமைத்தல், அலுவலர் குடியிருப்புகள் கட்டுதல், ஆகிய பணிகள் ரூ. 124.19 இலட்சம் செலவில் 1989-90-ல் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இந்த பணிகளைச் செய்வதற்கான செலவு நடப்பு ஆண்டில் (1989-90) வரவு செலவு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 106.46 இலட்சம் வரம்பிற்குள் செய்யப்படும்.

இந்த திட்டத்தினால் 18,210 ஏக்கடேர் ஆயக்கட்டு பயனடையும்.

1990 மே, 2]

கோதையாறு துணைத் திட்டம் :

இத்திட்டத்தினை செயல்படுத்த இரு செயலாக்கக் கோட்டம் மற்றும் ஆறு உபகோட்டங்கள் அமைக்க அனுமதி வழங்கப் பட்டுள்ளது.

1988-89-ல் (14—9—1988 முதல்) ரூ. 11.97 இலட்சம் இந்த துணைத் திட்டத்திற்குச் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதில் ஏழு அலுவலர் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கு ரூ. 3 இலட்சமும், மீதத் தொகை சிமெண்ட் வாங்குவதற்கும், பணியமைப்பு செலவிற்கும் செலவிடப்பட்ட தொகையாகும். அலுவலர் குடியிருப்புகள் கட்டும் பணி 1989-90லும் தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

1989-90-ல் கால்வாய்களின் கரையைப் பலப்படுத்துதல், கோதையாறு இடதுபுறக் கால்வாய், பத்மநாபபுரம் புத்தனாறு கால்வாய், தோவாளைக் கால்வாய் ஆகியவற்றின் மதகுகளை புனரமைத்தல் போன்ற பணிகள் ரூ. 152.52 இலட்சம் மதிப்பில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுத் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. இருப்பினும் இந்த பணிகளை செய்வதற்கான செலவு 1989-90ல் வரவு செலவு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 130.00 இலட்சம் வரம்பிற்குள் செய்யப்படும்.

இந்த உப திட்டத்தினால் 37,800 ஏக்கடர் ஆயக்கட்பு பயனடையும்.

தாமிரவரணி துணைத் திட்டம் :

இத்திட்டத்தினைச் செயலாக்க இரு கோட்டங்களும் 6 உப கோட்டங்களும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

1988-89ல் பனிரெண்டு அலுவலர் குடியிருப்புகள் ரூ. 15.81 இலட்சம் மதிப்பில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு ரூ. 11.91 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1989-90-ல் ரூ. 170 இலட்சம் மதிப்புள்ள வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மாற்றுவழி வாய்க்கால் வெட்டுதல், சைபன் கட்டுதல், வடிகால்களை பலப்படுத்தல், பாசனக் கால்வாய் வெட்டுதல், மற்றும் அலுவலர் குடியிருப்புகள் கட்டுதல் ஆகிய பணிகள் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. இருப்பினும் 1989-90ல் நிதி நிலை திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையாகிய ரூ. 101.12 இலட்சம் வரம்பிற்குள் செலவிடப்படும்.

[1990 மே, 2]

இந்த துணைத் திட்டத்தின் மூலம் 34,846 எக்டேர் ஆயக்கட்டு பயனடையும்.

அமராவதி துணைத் திட்டம் :

தேசிய நீர் மேலாண்மைத் திட்ட மதிப்பீட்டு குழு, இந்திய அரசின் நிலையில் 5—12—1989ல் இத்திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. இந்த உப திட்டத்தினால் 12,625 எக்டேர் ஆயக்கட்டு பயனடையும். திட்டத்தின் பணிகள் இவ்வாண்டில் மேற்கொள்ளப்படும். இத்திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவு 315.625 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும்.

கம்பம் பள்ளத்தாக்கு துணைத் திட்டம் :

தமிழ்நாடு அரசின் நிலையில் தொழில் நுட்ப ஆய்வுக் குழுவும் நிர்வாக ஒப்புதல் குழுவும், மத்திய அரசு நிலையில் மதிப்பீட்டுக் குழுவும் இத்துணைத் திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளன. மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கிய தேதி 7—2—1990 ஆகும். இந்த திட்டத்தின் மதிப்பீட்டுத் தொகை ரூ. 278.70 இலட்சமாகும். இத்திட்டம் இவ்வாண்டில் செயல்படுத்தப்படும்.

இத்திட்டத்தினால் 4,665 எக்டேர் ஆயக்கட்டு பயனடையும்.

சேத்தியாத் தோம்பு துணைத் திட்டம் :

இத்திட்டத்திற்கு தேசிய நீர் மேலாண்மைத் திட்ட மதிப்பீட்டுக் குழு இந்திய அரசின் நிலையில் 7—2—1990-ல் ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. திட்டத்தின் மதிப்பீடு ரூ. 1,036 இலட்சம் ஆகும். 19,466 எக்டேர் ஆயக்கட்டு பாசனப் பரப்பு இத் திட்டத்தினால் பயனடையும். இத்திட்டமும் இவ்வாண்டில் செயல்படுத்தப்படும்.

மருதாநதி துணைத் திட்டம் :

இந்த திட்டத்தின் முதற் கட்ட (Preliminary) திட்ட அறிக்கை மத்திய அரசிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முறையான ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்தினால் 2,665 எக்டேர் ஆயக்கட்டு பாசனப் பரப்பு பயனடையும். மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டவுடன் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும்.

1990 மே 2]

3. வரவு-செலவு ஒதுக்கீடு — 1989-90.

1989-90-ல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வரவு-செலவு அறிக்கையில், இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 550 இலட்சம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான துணைத் தலைப்பு வாரியான ஒதுக்கீட்டின் விபரம் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

வரிசை எண்ணும் துணைத் திட்டத்தின் பெயரும்.

திருத்திய மதிப்பீடு.

(1)

(2)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

1. சாத்தனூர்	106.46
2. கோதையாறு	113.27
3. தாமிரபரணி	101.12
4. கம்பம் மற்றும் அமராவதி	26.25
5. தலைமை பொறியாளர் அலுவலர், தேசிய நீர் மேலாண்மைத் திட்டம்.	20.56
6. மேம்படுத்தப்பட்ட இயக்கமும் மற்றும் பராமரிப்பு குழு.	5.26
7. திட்ட பராமரிப்பு குழு	112.08
8. பாசன மேலாண்மை பயிற்சி நிலையம்	65.00

மொத்தம்

550.00

[1990 மே 2]

பாசன மேம்பாடு—நீர் ஆதாரங்கள் நிலை ஆணைக் குழு:

கடந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தின் போது பாசன மேம்பாடு—நீர் ஆதாரங்கள் நிலை ஆணைக் குழு அமைப்பது தொடர்பாக நான் அறிவித்ததை உறுப்பினர்கள் நன்கறிவர். இந்த ஆணைக் குழு, திரு. ஆர். திருமலையைத் தலைவராகவும், தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்) உட்பட ஆறு பேரை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்டு 14-6-1989 முதல் செயல்படத் தொடங்கியது. இக்குழு, செயல்படத் தொடங்கிய குறைந்த கால அளவிற்குள் இம்மாதிலத்தின் பாசனத் துறைக்கான எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவுக் குறிப்பு 1990-91 ஆம் ஆண்டுத் திட்டம் ஆகியவற்றை தயாரிப்பதில் உதவியுள்ளது. இக்குழு, திட்டப் பணிகள் செயல்படுத்துவது குறித்தும் மதிப்பீடு செய்து வருகின்றது.

1993 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிற கிருஷ்ணா நதி நீரைப் பெறுவதற்கு அவசியமான, நாம் நிறைவேற்ற வேண்டிய பணிகளை முடிப்பது குறித்து நான் பெரிதும் வலியுறுத்தியுள்ளேன். பொதுப் பணித் துறை, சென்னைப் பெருநகர் குடிநீர் வழங்கல்-கழிவு நீரகற்று வாரியம் ஆகியவை நிறைவேற்றிய பணிகளின் முன்னேற்றம் குறித்து இந்த ஆணைக் குழு நுணுக்கமாக ஆராய்ந்துள்ளது. 1993 ஆம் ஆண்டில் நீர் வழங்கப்படவுள்ள நாளிலிருந்து செயல்படுவதன் மூலம் இந்நோக்கத்தை எய்துவதற்கு அவசியமானதும் நான் தெரிவித்துள்ளதுமான நிருவாக நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து இக்குழு அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்கியுள்ளது.

இம்மாதிலத்தில் பெரியார், திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன், சிதம்பரனார், கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் பத்து பெருந் திட்டங்கள் பற்றிய ஆய்வையும் இக்குழு முடித்துள்ளது. இத்திட்டங்களின் மூலம் பாசன முறையையும், நீர் வழங்கலையும் எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது பற்றி இக்குழு அரசுக்குத் தன்னுடைய பரிந்துரைகளை அளித்துள்ளது. பாசனப் பகுதிகளுக்கு நிரந்தரமான பயன்கள் கிடைக்கும் வண்ணம் நீடித்திருக்கக்கூடிய சொத்துக்களை ஏற்படுத்துவதன் அவசியத்தைக் குறிப்பாக வலியுறுத்தித் தேசிய நீர் நிருவாகத் திட்டத்திற்கு இக்குழு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

மத்திய நிலத்தடி நீர் ஆய்வுப் பிரிவு உட்பட, நிலத்தடி நீர் பற்றிய ஆய்வு, கண்டு பிடிப்பு ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள பல அமைப்புகள் அடங்கிய ஒருங்கிணைப்புப் பிரிவு ஒன்றை இக்குழு தன் சார்பில் அமைத்துள்ளது.

நிலத்தடி நீர்ப் பயன்பாடு உட்பட பாசன மேம்பாடு பாசன முறையை முறைப்படுத்தல் ஆகியவற்றுக்காக விரிவான சட்டத்தைத் தயாரிக்கும் பணியில் தற்போது இக்குழு ஈடுபட்ட

1990 மே 2]

ள்ளது. பாசனப் பகுதிகளிலுள்ள உழவர்களை ஈடுபடுத்திப் பாசன ஏற்பாடுகள் ஏரிகள், கால்வாய்கள், நீர் வழங்கு வாய்க் கால்கள் ஆகியவற்றை முறையாகப் பராமரிப்பதற்கு உரிய அமைப்பு தொடர்பான திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

பெரியாறு-வெகை பாசன முறையை நவீனப்படுத்துதல் :

நீரைக் கொண்டு செல்லும் போது, அதனைப் பயன்படுத்தும் போதும் நீர் வீணாவதை புதுப்பித்தல், நவீனப் படுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் குறைக்க பெரியாறு-வெகை பாசன முறையை நவீனப்படுத்தும் திட்டம் வகை செய்கிறது. இவ்வாறு சேமிக்கப்படும் நீர், பாசன வசதிகளை அதிகரிப்பதற்குப் பயன் படுத்தப்படுகிறது. இத் திட்டம் இரண்டு நிலைகளில் செயல்படுத்தப்படுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மதுரை மாவட்டம், பசும் பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம் ஆகியவற்றின் ஒரு சில பகுதிகளுக்கு பயனளிக்கின்ற 1-ஆம் நிலையானது 23.00 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர் உலக வங்கி நிதியுதவியுடன் ரூ. 44.50 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் 1977 சூலைத் திங்கள் முதல் செயல்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் 1-ஆம் நிலைப் பணி, 1984 ஆகஸ்டு திங்களில் முடிக்கப்பட்டது. 1-ஆம் நிலைப் பணியின் கீழ் கூடுதலாக 10,305 எக்டேர் நிலம் பயன் பெற்றது. அத்திட்டத்தின் II ஆம் நிலைப் பணி 35.00 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர் உலக வங்கி நிதியுதவியுடன் ரூ. 56.86 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் II ஆம் நிலைப் பணி நடைபெற்று வந்த போதே அதாவது 1983 அக்டோபர் திங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பொது மக்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் சில கூடுதல் பணிகளும் II ஆம் நிலைப் பணியில் சேர்க்கப்பட்டன. எனவே உயர்த்தப் பட்ட தொகையான 70 கோடி ரூபாய்க்கு அனுமதி அளிக்கப் பட்டது :—

II ஆம் நிலைப் பணியின் கீழ் கூடுதலாக 7,521 எக்டேர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி அளிக்கப்படும். கீழ்க்காணும் பணிகள் தவிர II ஆம் நிலையைச் சேர்ந்த பணிகளில் பெரும்பாலான பணிகள் முடிக்கப்பட்டு விட்டன.

(அ) பேரணை பொறி மதகைப் புதுப்பித்தல்.

(ஆ) பாசன விவரங்களை கணிப் பொறி உதவியுடன் தொகுத்தல்.

(இ) கூடுதல் வி. எச். எப். நிலையங்கள் அமைத்தல்.

(ஈ) நிறுவன அமைப்பு—நடைமுறைப் பிரிவுப் பணியாளர்களுக்காக கூடுதல் குடியிருப்புகளைக் கட்டுதல்.

(உ) எஞ்சியுள்ள கூடுதல் பணிகள்.

[1990 மே 2]

செலவு.

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்)

II ஆம் நிலைப் பணி தொடங்கப்பட்டதி லிருந்து 1988-89-ஆம் ஆண்டு இறுதி வரை ஏற் பட்ட செலவு.	5,755.00
1989-90-ஆம் ஆண்டில் (1989 டிசம்பர் திங்கள் வரை) ஏற்பட்ட செலவு.	410.47
1989 டிசம்பர் திங்கள் வரை ஏற்பட்ட மொத்தச் செலவு.	6,165.47
1990 ஜனவரித் திங்கள் முதல் 1990 மார்ச்சுத் திங்கள் வரை ஏற்படக் கூடிய செலவு.	370.53
1990 மார்ச்சுத் திங்கள் வரை ஏற்படக் கூடிய மொத்தச் செலவு.	6,536.00

1990-91 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட நிதியொதுக் கத்தில், இதற்காக ரூ. 264 இலட்சம் நிதி யொதுக்கீடு செய்ய மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் நன்கு மழை பெய்ததாலும் அதன் காரணமாக நீர்த் தேக்கங்களில் போதுமான அளவு நீர் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்ததாலும் இப்பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு உகந்த காலத்தில் குறிப்பிடத் தக்க பகுதியை இழக்க நேர்ந்ததால், ஏற்கெனவே திட்டமிடப் பட்டிருந்த பணிகளில் சில இந்த ஆண்டில் அதாவது 1990-91 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்படும். அதன் காரணமாக, இப்பணிகள் தொடர்பாக 1990-91 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 464 இலட்சம் ரூபாய்க்கான பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டி யிருக்கும். மற்றும் உலக வங்கியின் கடனுதவியில் எஞ்சியுள்ள 16.85 கோடி ரூபாயும் பெரியாறு வைகைத் திட்டத்திற்கு கடனுதவியாகக் கிடைக்கும்.

உலக வங்கியின் ஒப்புதலுடன், பெரியாறு-வைகைத் திட்டத்தின் II ஆம் நிலைப் பணி மேலும் இரண்டாண்டு களுக்கு தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும். நிலக்கோட்டை, பெரியகுளம் ஆகிய வட்டங்களில், மேலும் சுமார் 4,000 ஏக்கர் நிலம் பயன் பெறுவதற்காக 25 கோடி ரூபாய் செலவில் கூடுதல் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். உலக வங்கியின் கடன் உதவி முழுவதும் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படும்.

1990 மே 2]

நீரியல்—நீர் அழுத்தவியல் நிறுவனம், பூண்டி.

மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு திட்டங்கள் குறிப்பாக பாசனத் திட்டங்கள் தொடர்பாக, நீரியலில் ஏற்படும் தொழில் நுட்பப் பிரச்சினைகளை, சிறந்த தொழில்நுட்ப உத்திகள் மூலம் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டறிவதற்காகப் பொதுப் பணித்துறையின் ஒரு பிரிவான, பூண்டி நீரியல்-நீரழுத்தவியல் நிறுவனம், செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்தில் பூண்டி நீர்த்தேக்கத்திற்குக் கீழே 1945-ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. புதுடில்லி, பாசன மின்சக்தி மத்திய வாரியம் (C.B.I.P) இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக்குழு (I.C.A.R.) ஆகியவை பொறுப்பேற்ற ஆய்வுகள், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நீர்த்தேக்கங்களில் வண்டல் படிவது பற்றிய ஆய்வு அதன் நீர்பிரி முகடு ஆய்வு ஆகியவற்றையும் இந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம் மேற்கொள்கிறது.

தலைமைப் பொறியாளர் பதவித் தரத்திலுள்ள ஓர் இயக்குநர் இந் நிறுவனத்தின் தலைவராவார். இவருக்கு நிர்வாகப் பொறியாளர் பதவித் தரத்திலுள்ள 4 துணை இயக்குநர்கள் உதவி புரிகின்றனர். தற்போது கீழ்க்காணும் நான்கு வகைகளைச் சேர்ந்த ஆராய்ச்சிப் பணிகள் இந்நிறுவனத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவையாவன :—

1. பொதுப்பணித்துறை, நெடுஞ்சாலைத் துறை, தமிழ்நாடு மின் வாரியம், வேளாண் பொறியியல் துறை, பெருநகர் குடிநீர் வழங்கல் வாரியம், தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம் ஆகியவை குறிப்பிடும் திட்டங்கள் பற்றிய அடிப்படை ஆய்வுகள், செயல்முறை பிரச்சினைகள், தமிழ்நாட்டில் கடற்கரை நெடுக ஆய்வுகள், காவிரி கழிமுகப் பகுதியில் நீர் வழங்கலை மேம்படுத்துவது குறித்து செயல் திட்ட ஆராய்ச்சிப் பணிகள்.

2. மழையளவு, வானிலையாய்வு போன்ற நீரழுத்தவியல் புள்ளி விவரங்களை வகைப்படுத்தித் தொகுத்தல்.

3. புதுடில்லி, பாசனம்-மின்சக்தி மத்திய வாரியம் பொறுப்பேற்கும் ஆய்வுகள்.

சென்னை நீர் சிக்கனப் பயன்பாட்டு வாரியம் ஒப்புதலளித்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நீர்த்தேக்கங்களில் வண்டல் படிவது பற்றிய நீர்பிரி முகடு ஆய்வு ஆகியவற்றை நடத்துதல்.

[1990 மே 2]

கட்டிடங்கள்.

அரசின் பல்வேறு துறைகளுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டுவது குறித்துத் திட்டமிடுவதும், வடிவமைத்தலும், கட்டுமானப் பணிகளை மேற்கொள்ளுவதும், அவற்றை பராமரித்துச் சீரமைத்தலும், பொதுப்பணித் துறையின் கட்டிடப் பிரிவின பொறுப்பிலுள்ளது. மேலும், குறிப்பிட்ட சதவீதக் கட்டணத்தைப் பெற்று, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் மற்றும் அரசு சார் நிறுவனங்களின் கட்டுமானப் பணிகளும் பொதுப்பணித் துறையால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தவிரவும், மத்திய அரசுக் கென, தொழிலாளர் காப்புறுதிக் கழகம் மற்றும் மலைப் பகுதி வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகியவற்றுக்கான கட்டுமானப் பணிகளும் பொதுப்பணித் துறையால் செய்யப்படுகின்றன.

2. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பொதுப் பணித்துறைக் கட்டிடப் பிரிவின்கான செலவு விபரங்கள் கீழே யுள்ள அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளன:—

வருடம்.	பொதுப்பணி.	வீட்டுவசதி.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4) (ரூபாய் இலட்சத்தில்)
1985—86	548.68	41.24	589.92
1986—87	893.97	94.45	988.42
1987—88	927.92	139.94	1,067.86
1988—89	769.56	243.39	1,012.95
1989—90	819.72	371.80	1,191.52

(எதிர்நோக்கு).

3. 1989-90-ல் பொதுப்பணித் துறைக்கான நிதி ஒதுக்கீடு மானிய எண். 37-ன் கீழ் ரூ. 7.93 கோடியும், மானிய எண். 53-ன் கீழ் ரூ. 20.43 கோடியும் ஆகும். இந்த ஆண்டில், வெவ்வேறு அரசு கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கென, ரூ. 21.32 கோடியும் பராமரிப்புக்கென ரூ. 5.28 கோடியும், செலவிடத் திட்டமிடப் பட்டது. மேலும் 1989-90-ல் ரூ. 42.72 கோடி செலவில் 1,150 கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுப் பல்வேறு துறைகளின் உபயோகத்திற்கென, அவற்றிடம் ஒப்படைக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. 31-12-1989 நிலவரப்படி ரூ. 34.60 கோடி

1990 மே 2]

மதிப்புள்ள 461 பெரிய கட்டிடங்களும் ரூ. 1.66 கோடி மதிப்புள்ள 360 சிறிய கட்டிடங்களும் முடிக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தும் துறைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டன. ஏனைய பணிகள் முன்னேற்றத்தில் உள்ளன. இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 50 இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மதிப்புடைய 16 கட்டிடங்களும், ரூ. 5 இலட்சத்துக்குக் கூடுதலான ஆனால் ரூ. 50 லட்சத்துக்கும் குறைவான 416 கட்டிடங்களும் அடங்கும்.

4. தவிரவும், ரூ. 54 கோடி மதிப்புடைய பணிகளுக்குச் சமீபத்தில் ஏற்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 11 பெரிய கட்டிடப் பணிகள் அடங்கும். 1990-91-ல் பணி துவங்கப்படும்.

5. சென்னை மெரீனா கடற்கரையில் காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கென ரூ. 33.34 இலட்சம் செலவில் ஒரு நினைவாலயம் பொதுப்பணித் துறையால் கட்டி முடிக்கப்பட்டு 15-11-1989 அன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. கீழ்க்கண்ட நினைவாலயப் பணிகளுக்கும் அரசு ஏற்பு அளித்துள்ளது. பணி விரைவில் துவங்கப்படும் :—

1. கேரள மாநிலத்திலுள்ள வைக்கம் என்ற இடத்தில் தந்தை பெரியாருக்கு நினைவாலயம் கட்டுதல்—ரூ. 15 இலட்சம்.

இப்பணியை கேரள அரசின் பொதுப்பணித் துறையிடம் ஒப்படைக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. இலங்கையை ஆண்ட கடைசித் தமிழ் மன்னன் ராஜா விக்கிரமசிங்கனுக்கு வேலூரில் முத்து மண்டபம் கட்டுதல்—ரூ. 7 இலட்சம்.

3. கவியரசு கண்ணதாசனுக்குக் காரைக்குடியில் நினைவகம் கட்டுதல்—ரூ. 30 இலட்சம்.

4. கன்னியாகுமரியில் திருவள்ளுவருக்கு சிலை அமைத்து நினைவாலயம் கட்டுதல்—ரூ. 4.32 கோடி.

5. அரசு ஏற்பு அளித்துள்ள சில சிறப்பான திட்டங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன. வேலைகள் ஆரம்பித்துள்ளன :

(ரூபாய்
கோடியில்.)

1. முன்னாள் உயர்நீதி மன்றம் இருந்த இடத்தில் சென்னை மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகம் கட்டுதல். 6.32

[1990 மே -2]

(ரூபாய்
கோடியில்.)

2. ஊரக வளர்ச்சித் துறைக்கென சென்னை 3.94
சைதாப்பேட்டையில் கட்டிடம் கட்டுதல்.

3. ஊட்டியில் பழங்குடியினர் அருங்காட்சியகம் 2.00
கட்டுதல்.

4. ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் கழக உதவியுடன் 1.26
ஆடு வளர்ப்புக்கென கட்டிடம் கட்டுதல்.

5. சென்னை, பெரம்பூரில் நவீன இறைச்சி அறுக்கும் 1.21
இடம்.

7. மொத்தம் ரூ. 8.10 கோடி செலவில் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 5 இலட்சம் மதிப்புடைய 120 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களும், ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1.75 இலட்சம் மதிப்புடைய மருத்துவ அலுவலர்களுக்கான குடியிருப்புகளும், வெவ்வேறு இடங்களில் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கான செலவினம் 50 : 50 என்ற அடிப்படையிலும், குடியிருப்புகளுக்கான செலவினம் 30 : 70 என்ற அடிப்படையிலும் மாநில அரசு மானியமாகவும் 'ஹட்கோ' நிறுவனத்திலிருந்து பெறும் கடனாகவும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும். தமிழ்நாடு கட்டுமானக் கழகம் கடன் தொகையைப் பெற்றுப் பொதுப்பணித் துறையிடம் வழங்கும்.

8. கடந்த ஆண்டு பொதுப்பணித்துறை வரவு-செலவு திட்ட விவாதத்தின்போது உறுதியளித்தபடி, பொதுப்பணித் துறையில் 1987 ஆம் ஆண்டு பதவி இழந்த 195 இளம் பொறியாளர்களுக்கும் 1988 ஆம் ஆண்டு பதவி இழந்த 74 தொழில் நுட்ப யாளர்களுக்கும் மற்றும் இது போன்றவர்களுக்கும் தொழில் வாய்ப்பு அளிக்க, பொதுப்பணித் துறையில் 300 நுட்ப வேலை உதவியாளர்கள் பதவியிடங்கள் தோற்றுவிக்க ஆணைகள் ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

9. இனிமேல் அரசுத்துறைகள் மற்றும் அரசுத்துறை நிறுவனங்களின் அனைத்து கட்டுமானப் பணிகளையும் பொதுப்பணித்துறை (கட்டிடப் பிரிவு) யிடமே ஒப்படைக்க வேண்டுமென கொள்கை அளவில் அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது.

10. மேலும் மாநிலத்தின் கடலோரப் பகுதிகளில் ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் கழகத்தின் நிதி உதவியுடன் ரூ. 1.50 கோடி செலவில் 16 புயல் பாதுகாப்பு இடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.